

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εἰς τὸ ἰδιωτικὸ μας ἀρχεῖο τὸ ὁποῖο εὗρισκόμενον εἰς τὴν ἰδιαιτέρα μας πα-
τριίδα Βούρμπιανην ἐλεηλατήθη κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδο, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ
ἔτος 1949 ὅταν ἡ προσφιλέης μας καὶ ἀείμνηστη μητέρα ἀπήχθη ὡς ὄμηρος εἰς
τὴν Οὐγγαρίαν, ὑπῆρχαν πολλῆς δεκάδες παλαιῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν
διὰ παντός.

Ἦδη ὅμως ἐγκατεστημένοι ἀπὸ τοὺς ἔτους 1947 εἰς Κόνιτσαν, καὶ μετὰ
τὸ 1950, μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ δαπανῶν (ἐκ τοῦ ὑστερήματός μας) συγκεντροῦ-
νοντες πάσης φύσεως ἱστορικὸ ὑλικὸ (ἔγγραφα αὐτούσια ἢ ἀντίγραφα, ἐπιγρα-
φές, ἐνθυμήσεις κλπ.) κατορθώσαμε νὰ πλουτίσαμε καὶ πάλιν κατὰ τὸ δυνατόν τὸ
ἀρχεῖο μας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας (πυρ-
καϊά, λεηλασία, πόλεμος κ.λ.) νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ διάφορα αὐτὰ ἱστορικὰ τεκμή-
ρια, ἀποφασίζομε νὰ φέρωμε τὰ κυριώτερα καὶ ἀξιολογώτερα ἀπ' αὐτὰ εἰς τὸ φῶς
τῆς δημοσιότητος, μὲ σχετικὰ σχόλια καὶ ὑποσημειώσεις σὲ ὀρισμένα, διὰ μέσου
τῶν φιλοξένων στηλῶν τῆς φίλης Ἑπειρωτικῆς Ἑστίας, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ κατὰ
χρονολογικὴν σειρὰ παλαιότερα.

1716

1

Ἔτους 1716 ἤγουν αψιστ μαρτιω 14

Ἐτούτο τω εὐχολογηῶν ἦνε τῆς υπεραγίας Θεοτοκου και ὀπιος το απο-
ξενόσι να ἴνε αφορεσμένος και κατηραμμένος και ἀσιχόρετος και ἄλιτος μετὰ
θάνατον ἡ παίτραις ὁ σίδερος διαληθίσωνται και αὐτὸς οὐδέποτε ἀμῆν.

ινδικτιῶνα Ηη

Χρυσανθος και διάκος Γερμανὸς ὁποῦ ἔγραφαν ι δίω.

Ἡ παραπάνω ἐπιγραφή προέρχεται ἀπὸ ἓνα ἐξώφυλλο εὐχολογίου τῆς Ἱ.
Μονῆς Στομίου Κονίτσης τὸ ὁποῖο μαζί μὲ ἄλλα ὑπάρχει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Δήμου
Κονίτσης. Εἶναι ἡ ἀρχαιότερη ἐνθύμηση ἢ σχετικὴ μὲ τὴν Μονὴ αὐτή. Δὲν τὴν
εἶχαμε περιλάβει σὲ σχετικὴ μὲ τὴν ἱστορία τοῦ μοναστηριοῦ ἐργασία μας (ὅπως
καὶ τὶς ἐπόμενες) πού δημοσιεύτηκε στὸ περιοδικὸ «ΚΟΝΙΤΣΑ» κατὰ τὸ ἔτος
1962, διότι δὲν τὴν εἶχαμε ἀκόμη ἀνακαλύψει.

2

Ἀχρονολόγητη ἀλλὰ σχεδὸν σύγχρονη.

21. Ἀξιόλογη περιγραφή τῆς μάχης τοῦ Κουτσελιοῦ δίνει ὁ Κ. Κρυστάλλης, Σκιαὶ τοῦ Ἄ-
δου, Β Παράδεισος (Ἀθῆναι, ed. I. Κωνσταντινίδης 1887).

22. Σούρλας, op. cit., σελ. 96.

23. Β. Σκαφιδᾶς, Ἱστορία τοῦ Μετσόβου, στὴν «Ἑπειρ. Ἑστία», τόμ. ΙΑ (1962) σελ. 529.

24. Μαλακασιακὰ (στὰ «Ἑπειρ. Μελετήματα», Ἀθῆναι 1888), σελ. 47.

25. Ἡ Ἐπανάστασις τῆς Ἑπείρου (Ἀθῆναι, ed. Ἀθηναῖς 1899).

Ἰωαννήκιος ἱερομόναχος ὅσους τα δηαβαζουν τους προ-
σταζομεν να τους μνημονευετε εγω ο Χριστος τα γραφω.

3

Ὁμοίως ἀχρονολόγητη.

Ἐντημότατε ἄρχον κυριε νικολο τῆν εὐγενιαν σου εὐχόμενος ακρουβοχαι-
ρετὸ εἰς πλατος δὲν σοῦ γραφο τοις δῖνο τοῖν ὕδησιν
ρον νεόφυτο πὸς του εφτακεν

4

Καὶ ἄλλη ἀχρονολόγητη εἰς τὸ ἴδιο φύλλο.

Ἐτουτο τὸ παρὸν βυβλιον ἵναι τις κυρύας Θεοτόκου ἀπὸ στόμιο και
ὁποιος νὰ το διαβάξη ἵναι ευλογημένος και ὁποιος το αποξενόσι νὰ ἔχοι τοιν
παναγαῖα διαδεικον και τοὺς ἁγίους πάντες ταῦτα εποι του παρόντος τον δε
αγιων οι εὐχὲς ἔστο μεθ ημών

Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος

«Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ τὸν Ἱερομόναχο Ἰωαννίκιο τοῦ ὁποίου ἄλλη ἐν-
θύμηση τοῦ ἔτους 1724 ἐδημοσιεύσαμε στὴν ΚΟΝΙΤΣΑ τεύχος 3)1962».

1735

5

Ἐτους χίληου και επτακοσηου και τρηάκοντα πέντε ἦρθα ἰς το αγηὸν
μ. . . (οναστήριον) οτε μονασα ης το ανοθεν και ης τοὺς χηληους επτακοσίους
τριάκοντα (ε;) γινον Χρῦσανθος; Ἱερομόναχος 1735 α-
ναπαυτητε κε ὁ μακαρητης ρας.

Οἱ παραπάνω ἐπιγραφὲς ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐξώφυλλο λειτουργικοῦ βιβλίου τῆς
Ἱ. Μονῆς Στομίου πὸς εὐρέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα Δήμου Κονίτσης.

1738

6

Ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν Παναγία Βίκου (Πηγὲς Βοῦ-
δοματίου).

ΕΤΙ ΑΠΟ ΠΑΗΣΤΟΤ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ 1738

Πιθανὸν τότε ἐκτίσθη ὁ ναός.

1741

7

1741 ἐσκόποσαν τὸν μακαρήτη τον γηανη του Δημητρη. . .

1756

8

Εφτιασαμαν τον οντα και ηταν ο κυρ μυχος του πότζη πρότος
και βοηθησαν και αλη μερικοι χριστηανοι και ἐπερασα (δευτέρη;)
. εσερης τον μαστορον και μὰς τα πῆρε ο μουσταφα πασιὰς
να μας παρη θελησε 1)756

Οἱ δύο παραπάνω ἐπιγραφὲς προέρχονται ἐπίσης ἀπὸ τὴν μονὴν Στομίου
ἢ δὲ ἀκόλουθη ἀπὸ τὴν Παναγία τοῦ Βήκου (Βιτσικοῦ).

1773

9

ΑΝΕΓΕΡΘΗ ΚΕ ΗΣΟΡΟΙΘΤ Ο ΘΙΩΣ ΚΕ ΤΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΙΣ ΤΠΕ.

ΡΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΕ ΑΗΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΙΣ ΚΥ-
ΜΗΣΙΣ ΚΕ ΕΠΙΣΚΟΠΕΤΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΙΡ ΠΑΥΣΙΟΥ (Παΐσιου) ΚΕ ΕΤΙΜΕΡΕΒΟΝΤΩΝ ΗΕΡΕΟΝ ΓΕΟΡΓΗΟΥ
ΙΕΡΕΟΣ ΚΕ ΥΚΟΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΤΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΕ ΝΗΚΟΛΑΟΥ
ΙΕΡΕΟΣ ΤΟΥ ΠΟΤΕ ΙΟΥ ΛΑΖΟΥ ΚΕ ΕΠΙΤΡΟΠΕΤΟΝΤΟΣ ΓΕΟΡΓΙ-
ΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ ΚΕ ΔΙΑ ΧΙΡΟΣ ΕΜΟΥ ΤΟΥ ΑΜΑΡΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΟΥ ΙΕ-
ΡΕΩΣ ΚΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΚ ΧΟΡΑΣ ΠΑΝΟ ΣΟΥΔΕΝΑ
ΕΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ 1773

1785

10

1785 άπρηλιου 12

Το παρόν μηνεον ύπάρχη τής ύπεραγίας θεοτοκου έπονομαζομένο στό-
μνον εκ τής πολητιας κονίτζης και άγωρασθησαν παρα του πανοσιοτάτου και
ήγουμένου κυρ παγκρατίου τα δόδεκα μηνέα και τὸ πεντηκοστάριον και αλλα
πολλά και όποιος τα αποξενόση έπηκαταρατος ειη και αίωνια του η μνημη (ή
κακή άσφαλῶς).

Έπιγραφή από τὰ εις Δημιαρχεϊον Κονίτσης παλαιά έξώφυλλα (Μηνιαϊον
Μαΐου).

1807

11

Τῶ παρόν μηναιον ύπάρχη τής του Χριστου ήγιας εκκλησίας όποιος τὸ
ξσοχίση ή να τὸ άποξενόση να έχη τήν κατάραν πάντων (τῶν;) άγιων
Πατέρων και προκοπήν να μη ίδη προς τούτοις.

ὁ Ίερομόναχος Βησσαρίων Η Πάντος 1807 Μαΐου 22.

Έπιγραφή από έξώφυλλο μηνιαίου του Μαΐου του χωριου Βούρμπιανη.

1811

12

ήψηλοτατον κε πολυχρονημενον

Βεζηρ αλή πασηαν

σκλαβηκος σε προσκηνω εις τὸ χρησον σου (μεσίδι; μέζντι; είναι δυσανάγνω-
στο) καταφηλὸ τὰ ήχνη τῶν ποδῶν σου τὸν άγηον θεὸν περικαλῶ ήμέραν και
νηχταν να σου χαρήση πολληχρονηαν και να σου καμοι τὸ καθεν χαϊρλη με
ούρδιαν του σαντζακηου σου (ή ότζακιου σου; δυσανάγνωστο) άμην άμοιν εφεν-
δι μου με το σκλαβηκον μου αρζοχαλην (αίτηση - άναφορά) προτα σε προσ-
κηνω και δευτερον σου φανερωνο εν τὸ αυτω πελτε και ηρητητζαμοι του ταυπα-
κηου τής κονιτζας όπου μοδωσες δηά να πουλήσω ταμπάκο τὸ φιρμάνη τὸ βα-
σιληκὸν και την υψηλήν γηούρδηαν (διαταγήν) σου κανής δεν μου ταποιασεν
(έλαβε υπ όψιν παντελως λη δηά και τρης ηναι εφενδη
μου αμάν να γινής βακούφης (ένήμερος) τή πολ. 8 πογγηων αυ-
του πρεπη εφενδη μου να γινής προτα βακούφης και ήστερον να προστάξης η
ήψηλώτη σου να κληστούν ηθελε μπαταλη κοινον και δια τουτω
εφενδι μου ω θεως να σε ποληχρονάη να κάμοις μοίαν προσταγήν να τούς
σφαλησουν άμάν άμάν και να κληστούν με θεα μοι γνωσιν ελεου της
. διὸ και χρονηα σου πολα όσαν των ήψηλῶν βουνῶν.

παντωτηνός σκλαβος τής ήψηλώτη σου

1811 19 Ίουλήου γιαντζιω δηνας

Τὸ παραπάνω σχέδιο ή αντίγραφο άναφορᾶς του Γιάντσιου (Ίωάννου)
δήνα (Νίτνα) προς τὸν Άλή Πασια Τεπελενλή εύρέθηκε στην Βούρμπιανη και

προέρχεται πιθανόν από το αρχείο του Κώστα Παπανικολάου γραμματικού του 'Αλή Πασιά.

Φαίνεται ότι ο Γιάντσος Ντίνας είχε αναλάβει εργολαβικῶς τὸ μονοπώ-
λειο τοῦ ταμπάκου στὴν Κόνιτσα ἀπὸ τὸν πασιᾶ καὶ μὲ βασιλικὸ φερμάνι, ἀλλὰ ἄλ-
λοι ἰσχυροὶ Κονιτσιῶτες (δὲν ἀναφέρει δυστυχῶς κανένα ὄνομα), πὺ τὸ κατεῖχαν
ἀσφαλῶς νωρίτερα, δὲν τοῦ τὸ παραχωροῦσαν καὶ ἀντιδροῦσαν.

Τί νὰ ἀπέγινε ἄραγε μετὰ τὴν ἀναφορὰ τὴν ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ὑπέβαλε
πρὸς τὸν πασιᾶ; Ἄγνοοῦμε...

1819

13

Σ η μ. Καὶ τὰ ἀκόλουθα δύο ἔγγραφα προέρχονται ἐπίσης ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο
τοῦ Κώστα Παπανικολάου - Γραμματικού.

«Τὰ μπεκαέδια ὁποῦ εὔβαλεν ὁ Χουσέν μάνη λιουζάτης ἀπὸ τὸ βουλωμέ-
νον δευτέρῃ τοῦ θεοδώρη Γιαννόπουλου καναβοῦ

1 ὁμολογία τῆς λουτέρανῃς Σεπτέμβριος 1 ἢς ὄνομα τοῦ ἀυθεντός μας (ἐν-
νοεῖ ἀσφαλῶς τὸν 'Αλή Πασιᾶν) μὲ διάφορον τὰ 10:11 γρόσια 2199

1 ὁμ. τῶν ποδιότων ὁμοίως γρ. 1609

1 ὁμολο. καρανικόλα ποδιώτη κεφ. 96 καὶ διάφορον ἕως (1)818 Σεπτέμβριος 1
τὰ 10:12:76:32: = 172:32

1 ὁμ. Γιαννη λημπερόπουλου κεφ. 173 καὶ διάφορον ἕως 1819 Ἰανουαρίου 1
γρόσια 105:24 τὰ 10:12 = 278:24

1 ὁμ. τοῦ Κωσταντῆ παρτινόπουλου κεφ. 100 διάφορον ἕως 1 Σεπτεμβρίου 818
γρ. 80 τὰ 10:12 γρ. 18...

1 ὁμολ. κανζηγιάνενας ποδιότησας κεφ. 212 καὶ διάφορον ἕως 1 Σεπτεμβρίου
1818 τὰ 10:12 — 127·8 = 339·8

Ἐμέτρησα τοῦ χουσένη καὶ ἐφορτόθη τὸ χεσάπι του (λογαριασμὸς) 186.

1 ὁμολ. τοῦ μιζμπικόπουλου λουμποτινιότη καὶ κουτσοθανάση ἀπὸ κοζίντζα κεφ.
582 διάφορον ἕως 818 Ἰουνίου 29 τὰ 10:12 γρόσια 2910 3492

1 ὁμολ. τοῦ Κωνσταντῆ καὶ ἀναγνώστη Ξυδόπουλων 1818 Ἰουνίου 29 ἀπὸ λογα-
ριασμὸν καναβοῦ Γεωργάκη καναβοῦ δὲν γράφω διάφορον 2286

ἀπὸ λογαριασμὸν ξεχωριστὸν τοῦ Γεωργάκη καναβοῦ χρέος του 14725.13

ἦγουν γρόσια ἦκοσι πέντε χιλιάδες καὶ ἐννενηντα πέντε καὶ παρᾶδες τριάκοντα
ἑπτὰ 25095:37

ἔχει νὰ τὰ συνάξη ὁ πεκκὺρ καὶ μέγκο μουρτεζᾶς πουλουμπασιᾶδες κραβάρου
πέρονοντας καὶ τὸ ἀκόλουθον διάφορον ἕως τῆς ὥρας ποῦ ξεπλερωθῆ ἢ ἄνω-
θεν ὁμολογία τους.

1819 Ἰουλίου 21

(σφραγίδα τουρκικῆ)

Μάντζιος Ἰωάννου;

1815 - 20;

14 .

Ὁ ἀκόλουθος λογαριασμὸς εἶναι ἀχρονολόγητος ἀλλὰ φαίνεται καθαρὰ
ὅτι ἀνήκει στὴν ἴδια ἐποχὴ. Εἶναι δὲ γραμμένος ἀπὸ ἄλλον ἀρχετὰ ἀγράμματον.

60590 ὀκάδες ὅς ἀντικρη ἀνοθεν το δυμηνον ὅς κατοθεν οκαδες

14320 του μπεη κολόνιατη δια τὰ σπίτια ἀσαν μπεγη ὅς οἱ μπιτριμεδες του

9355 του ζουλιᾶλ νζααρη (ἢ καάρη) ἀπο μεσογιοφιραν ὅς οἱ μπιτριμεδες του

5175 του σαλίαφα (ἢ Σαλῆ ἀγᾶ;) καὶ βεκιλι του ἀπὸ πρεμετην ὁμοις

764 του ιδιουσαλιαφα και ντελι μπανι εις οσταινιτζαν οντας απερασαν

1800 του σεχ χατζι βοστίνα με μπουγιουρτι του ἀυθεντος μας ('Αλή Πασιά)

1280 τουνταλιπ μπεγι Φρασιαρη μεντολη νοφουζ (ἢ ἀφουζ) εφεντι

- 619 δια το αχουρι οπου απέρασαν απο αργυροκαστρον μεντολην κεχαγιαμπεη και ταχιρ χουσενσαγα
- 680 τον αργατον δια τα καρβουνα απο ζαραβινα μεντολιν ιδιου
- 930 του μετο αργυροκαστρα δια την μπαστιναν του (κτῆμα) εις μποτριτσα χαρισμένη απο αυθεντη μας ος το ταφιλι του
- 1250 τον ζαραβινιότον διασπορον ος και ομολογήα των
- 8000 δεφτερος χαβαλες εις αργυροκαστρον με μπογιουρντι του αυθεντι μας (44083 γροσια οσα δοθηκαν τον μαστορον και κερεσπετζιδων δια το χάνι στο δέμα
- 3250 τον μαστορον απο 24 οκτωμβριου εος 28 δεκεμβριου οιμερ 66 Νεφερ 50
- 1200 κατεβενουν οπου εχη απεραστα απο τον προτον λογαριασμον 2050
- 320 τον σοπικιοτον δριμαδιοτον ντζατιστινον οπου εβγαλαν τον κερεσπε (ύλικόν) δια το χάνι απο 14 οκτωμβριου εος 29 νοεμβριου οιμερ. 46 Νεφέρια (άτομα) 7.
- 108 τον σαρτζιδων ντζαραπλανητον οπου εβγαλαν τα σανιδια ντζερτζεβεδες πλακοματα απο 14 οκτωμβριου εος 12 Νοεμβριου μερ. 29 Νεφ. 4 και μονον απο τα δουλεμενα τους εδοθη ή ρόγα [2677
- 198 τον ανθρωπον μου οπου εσταθικαν απαρχης οσο που τελιοσεν το χάνι
- 368 τον σαρτζιδον σοτιργιοτον οπου εβγαλαν τον κερεσπεν δια τους μιλιους μαντανια αρατροβια απο ρογοζι.
- 1066 του μάστορα γιοργη οπου δουλεβη εις τους μιλουσ αλελ εσαπ (έναντι λογαριασμοῦ).
- 112 τον σοπικηότον οπου φτιανουν τες καναλες δια τους μιλουσ νεροτροβια και μαντανια [1546
- 177 κατεβενουν (άφαιρουῦνται) απο την οστανιτζαν οπου εχαλαστη το κεσιμι (συμφωνία) με μπογιουρτι 48483 12107.
- Ο οπιστεν μπεκαγιες (χρεος) ειναι εις τα κάτωθεν χορια ο καθης.
- 3997 εις καστανιανη (Πωγωνίου)
- 1671 εις λαβδανη
- 5152 εις γαϊδουροχορη
- 400 εις κακοσιους
- 320 εις φραστανα απο το σταρι γιανινου
- 567 εις κακολακον

12107

1826

15

1826 σεπτεβριου 29

ήρθαμαν έδο εις την γούρπηαννη χορίων και ώπηος θέλη να δηαβάση εις το μηνέων θέλη να προκώψη εις ψηχηκήν του σστηρήαν.

Παρθένος ιερωμόναχος γράφω

Έπιγραφή εις έξώφυλλον μηναιου Σεπτεμβριου Αγίου Ιωάννου Βουρμπιάνης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

1826

Ἐπιγραφή εἰς Κυριακοδρόμιον ἐκδόσεως Μόσχας 1796 εὑρισκόμενον εἰς βιβλιοθήκην Κονίτσης.

Ἐτους 1826 οκτομβηου 10 εστηλεν ο ηκονομος απο Βητζηκον του γιανι σουβλικα μουχταρην απο του κατι ναρθη να κρηθη ης τομεκκε-μεν (πιθανὸν τὸ δικαστήριον τῆς Κόνιτσας) κε οπος τορηζι το σερατι σιγιους (ἱερὸ δίκαιο) ος κατοθεν ο οπος εκρηθικαμε κε το ερηξε η κρηση νε κρεμαστη οπου ητον σερετης κε δε τον αφησαμε να κρεμα-σθη κε τον εβαλαν ης φυλακη μερες δεκα κε εφαγε* σκοπηα στα πο-δαρια 100 εκατο κε επληροσε κε τζερεμε γροσια 100 οπου εψεφτομαρ-τιρησε κε σάν του ηρθε καλα του ανοθεν ας ματατοκανη αφτο ηδου ος ανοθεν να γελαη καθενας απο τα σερετλικηα του κε αν τορθουν καλα του καθενος τα σερετλικια παθενι ος επαθεν ο ανοθεν γιανις...

Στὸ ἴδιο Κυριακοδρόμιο καὶ οἱ ἀκόλουθες ἐπιγραφές.

«καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ μαργαρίτη ἀνεψιοῦ τοῦ κυρ Ἰωάννου ἐξοχοτάτου κορφιάτη τοῦ ποτὲ κονσόλου δηότι τὰ ἀγόρασα παρὰ τοῦ πρώτου παλικαρίου τοῦ ἀσλὰν πέγη διὰ γρ. (ὄσια) 40 κατὰ τοὺς 1834 μαΐου 12 λεσκοβίκο».

«Καὶ τότε κτήμα Χαραλάμπου τζημπήδα λαμπαδάρη».

1831

22250 ἱκοσι δύο χιλιάδες δηακόσιες πενήντα ρόκα.

Μὲ προσταγὴν τοῦ ενδοξοτάτου χατζὶ μεχμέτ ἀγὰ βοϊβοντα ἄρτας εἰς διάφορες φορὲς ἐπερίλαβα ἀπὸ κυρ θεόδωρον δαμασκινὸ τὴν ἄνοθεν ρόκα, οἱ ὅποια ἦναι διὰ λογαριαζμον αὐθεντικὸν τοῦ σαντραζὰμ αὐθέν-του μας, καὶ ἐδόθη ἡς διάφορα ταήνηα του μινσουριοῦ ἀσκεριοῦ, καὶ λοι-πὸν ἀσχερίον, μὲ προσταγὴν χατζὶ μεχμέτ ἀγὰ καὶ χατζὶ ἀμπουλά ἐ-φένδι. διὰ τοῦτο δίδεται τὸ παρον μου του κυρ δαμασκινου διὰ νὰ ἀ-γροικιθῆ μὲ τὸν χατζὶ μεχμέτ ἀγὰ

1831 δύο 2 μαρτιου ἄρτα

Θεοχάρης γραμματικὸς

Καὶ τὸ παραπάνω ἔγγραφο προέρχεται ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κώστα Παπανικολάου Γραμ-ματικοῦ, καὶ εὑρέθηκε εἰς Βούρμπιανην.

«Ὁμολογία χρέους τοῦ ἔτους 1933»

925,30 ηγον γροσηα ηνιακοσηα ηκοσηπεντε κε ψηλους τρηαντα χρεο-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 213 - 214 τεύχους, σελ. 26.

στο ης το χαρτημ του γιαγια εφεντη τα οπη τα εχο με δηορη εος
 προτη μαγιου του ερχομενου κε αν απερασουν απο την δηορη να
 τρεχουν με τον δηαφορο τουσ τα δεκα εντηκα κε μησο τον χρονο οσοσ
 κερος περαση εχο να τα εφχαρησησο χορης λογον ηναντηον δηα του-
 το εδοσα το παρον μου εμπρος τον μαρτηρον 1833 θερητης 14
 δημητρη μηρας μαζη με τα αδελφηα μου ηπροχομε τα ανοθεν.
 ιλμαζης σολιγμαν πεγη μαρτηρας
 ληατηφ (χασάν;) μαρτιρο
 λιατήφης το απολας ταγιαπ μαρτηρο
 εγο ο τζιατζι το τρηβη μαροτο μαρητηρο
 τόλης τατζιόπουλου μάρτυρας
 κιγο σατηκος το κατρη μαρτηρο

Τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφο προέρχεται ἀπὸ παλαιὸ κονιτσιώτικο ἀρχεῖο.

«Πωλητήριον ἔτους 1833 εἰς Κόνιτσαν»

φανιρονο εγο ο γιγχια εφεντις ποσ πολισα το χοραφι μου πο εχο στο
 κινο στο αβλακι σπιν καλιβα του μουσταφαγα κε τοχομε το παζαρι απο
 δηακοσα γροσα τι ζεψα* οσεσ ζεψες πουνα βγι εχο βεκιλι το λατιφι το
 διμητρι το τζισι τατζι να παν με το μολαγιμι κε να το μετρισον με φοβο
 θιο το το πουλισα το διμητρι μιρα μαζι με ταδελφια του κε μου με-
 τρισε στο χερι διακοσα γροσα μετριτα κε τριακοσα γροσα του τακαμα
 χαβαλεν (παρέπεμψα) να τα μετρισι στο χερι του κηρ νικολα ζισι τα-
 τζι κε να μου παρι ενα τεζκερε που τα λαβι για τα πιλιπα τα γροσα
 εχι να δοσι ενατι μισου κι απανο στο χαρεμι μου οσο να κοψι το χοραφι
 σαν το μετρισουν για χαρις φιλιγια ο στο μαγι κε αν περασι να τρε-
 χουν με το διαφορο το τακτικο εντεκα κε μισο κι εχο βεκιλι το λατιφι
 να πανε με το διμητρι ζισι ναγιπουν το σπαχιδον να δοσουν το ταπι

1833 θερητις 11

γιαχγια εφεντις (Σφραγίς τουρκική)
 λατιφισ μαρτιρας
 Τζοτζι τζιλισ
 τολι γοτζος μαρτιρας

Πωλητήριο του ἔτους 1834 εἰς τὸ χωριὸ Βούρμπιανη.

την σημερον φανερονο κε ομολογο εγο ο γηοργη νηκος μαζη με τα
 αδερφηα μου κοταν κε γηανην απο χορηον σελιτζη στη επουλησαμε τα
 χοραφηα του γηοργη κουση μαζη με τα αδερφηα του ρηζον κε κηρκαν
 του κηρ τα σαδηα κε εχη μηα καρηα στην ακρη κε εχη το ζηση λαγο
 σηνορο απο τη κατο μερηα κε το εχη παρμενο απο το κοτα παλαστερηο
 κε απο το αλο μερος εχη το νανο κε το αλο το χοραφη στην ασπροπετρα
 κε στη τοπον εχη δηα ανηγμα (πρὸς ἐκχέρωσιν) να ηνε δηκο του κε
 τα επουλησαμε δηα γροσηα τρηακοσηα ηκοσπεντε ητη γροσηα 325 κε
 δεν εχη καεναν μηνα να του κρηνη ξενοσ η χορηανοσ ουτε αδερφοσ ηνε
 τορα οσ νηκοκηρης τα εδοσαμε με τη θεληση μας κε οχη αλο εγο ο
 γηοργη νηκος μαζη με ταδελφηα μου του τα πουλησαμε

1834 αβγουστος 15

ζηση νηκολα ληοκατοσητη μαρτηρας

* Μονὰς ἐπιφανείας, ὅση ἔκταση ὀργωνε ἕνα ζευγάρι (βοδιῶν) μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα.

χαρηση νηκολα τζακουμης μαρτηρο
 ζηκο παρκης (Μπάρκης) μαρτηρας
 γηοργι μιτση λησκατζητη μαρτιρας
 τζημος νατσης μαρτηρας
 νατζη χαρηση μαρτηρας του γ. . . . νηκου
 νηκολας δοσηα (κρπατζι;) κε μαρτηρο
 νικολας θεοχαρης απο σελιτζη μαρτηρας.

δηνο τον ταπη του γηοργη κουσι βουρπιανιτη μαζι με ταδελφηα του
 δηα τα χοραφια οπου αγορασεν απο τον γηοργι νηκο το ενα στα κερ-
 τασαδηα ωπησο κε το αλο στην ασπρι πετρα κε τα σηνορα με τα κατα
 προς ηνε σπιν ομολογια κε καενας δεν εχη να του γινη* μαντες δηα
 ταφτο του δηνο το ταπη

1842 δικεμβριος 20

καπο ατζεμης

ο σπαχης

(Σφραγίδα τετράγωνη σὲ δακτυλιόλιθο).

«Σ η μ. Ἡ ἐπικύρωσι τοῦ Σπαχῆ σπὴν ἀπέναντι σελίδα τοῦ πωλητηρίου».

1835

«Πωλητήριον ἀγροῦ εἰς τὸν κάμπο τῆς Κόνιτσας»

με τὸ παρόν μου φανερώνω ἐγὼ ἡ μάντζενα μαζὴ με τὰ πεδιά μου πὼς
 ἐπούλισα το πατρικόν μου χωράφη τοῦ μήτζου Βασίλη παπαγιανη ἀπὸ
 κορτήνιστα ζεψες 7 καὶ κλήματα ευτακόσια ἤτοι ἐυτὰ καὶ κλήματα ευ-
 τακόσια προς ογδοήντα την ζεψα. τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ σέρβεον ἀπὸ
 τον κεφαλαρη σηνορέβη με του σάλκου καὶ ἀπὸ τὸ πλευρὸ τοῦ ἰδίου
 σάλκου ἀπὸ τὸ ἄλο λόγγος ἀπο τὸ κατο τοῦ σέχη καὶ κανένας δεν ἔχη
 νὰ τὸν πηράξη ὅθεν ἐγένετο τὸ παρον εἰς ἐνδηξην ἀλιθήας ἐγὼ ὁ πα-
 παγηάνης με λόγον τῆς μάντζενας ἐμέτρισα καὶ ἐγραψα καὶ μαρτυ-
 ρῶ

1835

χριστος τζακας μαρτιρας

βασιλης πλαχαβας μαρτιρο

(ὄπισθεν) πουλιση τοις Μανθινας Πλαχαβα διὰ χωράφι εἰς Σερβινῶ
 Κοκινόζιδες.

1835

Μία διαθήκη ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸ (οἰκογενεϊκὸ) μας ἀρχεῖο. (Ἡ διαθέτις ἦταν ἡ γιαιγιὰ τοῦ
 ἐκ μητρὸς προσπάπου μας. . .)

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος Πατρὸς υἱοῦ καὶ πνεύ-
 ματος ἀμὴν

Ἐπειδὴ πᾶς ἄνθρωπος ἐστὶ θνητὸς, ἡ δὲ ὥρα τοῦ θανάτου ἄδηλος ἐγὼ
 φθάσας εἰς βαθὺ γῆρας, ἀλλ' ὑγιῶς ὦν τῷ σώματι καὶ σώας ἔχων τὰς
 φρένας, ἠβουλήθην πρὸς ἀποφυγὴν ὅλων τῶν διχονιῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθε-
 λον συμβῆ μετὰ τὸν θανατόν μου, διατάτω περὶ τῆς περιουσίας μου.

α' παραδίδω τὴν ψυχὴν μου τῷ θεῷ παρ οὗ ἐδόθη, τὸ δὲ σῶμα μου τῇ
 γῆ, ἐξ ἧς ἐπλάσθη τὸ ὁποῖον διατάσσω νὰ ταφῆ χωρὶς τινὸς μεγαλο-
 πρέπειας κατὰ τὴν χριστιανικὴν συνήθειαν.

* Ἐνόχλησις.

β' ὅλη ἡ περιουσία μου κινητὴ καὶ ἀκίνητη εἶναι τῆς θυγατρὸς μου γόντιζος κληρονομία. καὶ ἐξ αὐτῆς ἔχει νὰ κάνη τὴν χρηστικὴν συνθήθειαν εἰς τὴν ταφὴν μου.

γον: ὅτι μερικὰ εἰδήματα, δηλαδὴ ἓνα γκιρντάνι, ὁποῦ ἔχει ὁ ἄλλος ὁ γαμπρός μου γιάννης νούκαλης, καὶ ἄλλο ἓνα κακάβι ὁποῦ ἔχει ὁ ἄλλος ὁ γαμβρός μου, αὐτὰ τὰ ἀφήνω τοῦ γαμπροῦ μου γεώργη ζήκο, νὰ τὰ λάβη αὐτός, καὶ νὰ εἶναι κληρονόμος τῶν ὑπαρχόντων μου. ὅθεν εἰς ἔνδειξιν τούτων ὑπέγραψα τὴν παροῦσαν διαθήκην καὶ παρεκάλεσα τοὺς ὑπογεγραμμένους μάρτυρας νὰ τὴν μαρτυρήσωσι. καὶ παρακαλῶ τὸ κριτήριον τῆς πολιτείας μας νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴν τὴν τελευταίαν θέλησίν μου καὶ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. ἔτος 1835 σεπτεμβρίου ἡ Βούρμπιανη. δημήτριος Ἰερεὺς μαρτυρῶ (ὁ συντάξας αὐτὴν)

παπαναστασις μαρτηρῶ

παπα ἀποστῶλης ἡερευς μαρτηρω

παπαζηκος πνευματηκος μαρτηρο με λογον της σταθενας (σούρη;)

ὁ τοῦ ἀγίου βελλᾶς καὶ πωγωνιανῆς Παρθένιος ὑπομαρτυρῶ.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

«Ἐσωτερικὴ ἐπιγραφὴ ἐξωκκλησίου Ἁγίου Νικάνορος (Κορτίνιστας)»

Οὗτος ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος Ναὸς τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ τοῦ θαυματουργοῦ, ἀνιστορήθη διὰ δαπάνης τῶν βοηθησάντων ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ συνδρομῇ τοῦ ἐπιτρόπου Θ.Γ.Θ. Ἰωάννου Γεωργίου Κ. ΔΙΑχειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Βασιλείου τοῦ Ἀποστόλη ἐκ κώμης Φραστανὰ τῆς πόλεως Πωγωνιανῆς. Ἀρχιερατεύοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου κ.κ. Ἰωσήφ Βελλᾶς, ἐν ἔτει 1826 Ἰούλιος 30

«Προικοσύμφωνον ἔτους 1838»

1838 μαΐου α. (ΚΟΝΙΤΣΑ)

ἡς δῶξαν του ἁγίου θεοῦ καὶ τῆς κυρίας θεοτόκου Πρηκοσίμφορο τοῦ Ἰωάννου γεοργίου με γηνὴν του σάνα θηγατέρα του ζίσση μάντζιου τζιούτζιουρα ἡς πρότον γάμον καὶ τοῦ δῆδονται τὰ κάτοθεν ὡς φαίνονται ἢ» μετροιτὰ καὶ εἰς τετιμημένα » εἰς μετροιτὰ ἐποῖ χῆρας δηὰ τὰ φορέματα 1.800

κρέβατοστρόσι

1	στρόμα γεματο	50	(γροσιαν)	
1	μαξηλάρα γεμάτη	15		
1	πάπλομα ὁμοῦ με το σιντόνη	60		
1	καρσέλα ὁμοῦ με τιν κληρονιαν	30		
1	σιντονη στροματησιον	30		185
2	πουκάμησα καλὰ	50		
2	ὄμηα κατότερα	45		90
				2.075

Ὅλλα συμποσοῦνται γρόσια δηο χιλιάδες καὶ ἐβδομήντα πέντε δηὸ ἔγιναν δηὸ παρόμια νὰ βαστὰ ὁ κάθε ἕνας τὸ ἔδηκον του.
Χρίστος τζιάτζιου γράψας καὶ μαρτιρῶ,
τολης πασκαλι μαρτιρο
γιοργις τοβας μαρτηρο
Γιανῆ τζιατζιου μαρτιρο

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου, σελ. 558.

δημητρης μηρας
ζησις μαντζιου

Μιά όμολογία χρέους του έτους 1838

1838

= με την ησημερινή φανηρονο κε μολογο εγο ο πετας τολι ραπος πηγα κε παρακαλησα τον παπανηκολα απο χορηο κανσικο κε με δανησε γροσα δηακοσα ηκοσι 220 ητη δηακοσα ηκοσι κε να τρεχουν με τον δηαφορο τους τα δεκα εντεκα κε εχομε τηνη δηορηα δεκαπεντε αλοναρη κε έχο κε το βοδη αμα αργι να μου τα διδι τα γροσα εχο να παρο το βοδη το ψαρη ος κατα την ομολογια εχο να δηνο το ραεμη στο βαλη εγο πετας κι εχο να δοσο το βοδι στο τζατζο στα χερηα το οχη αλο δια το λογο της αληθης

εγο τζατζος με λογο το πετα γραψας κε μαρτιροσ

1838 μαγης 10

Σαλίσ του αλιμπέη μαρτίρω

γιώργηος μπαλταδόρος μάρτυρας

μουσας καστρινος μαρτιρο

(δπισθεν) όμολογία του παπα νικόλα από κανσικο είναι του μπέτα κονιτζιότι δια γρόσια 220 1838 μαΐου 10

Όμολογία έτους 1839 (Βούρμπιανη)

με το παρόν φάνερονω και ομολογο εγο ο διμιτροϊς γιάνι νουκαλης οτι μου εκαμαν χρια και παρακάλεσα τον λάλον (θειον) μου λλολην ζηκου και με δάνισε δια χρηās μου γρο. 100 ητι εκατο και να τρέξουν με τον διαφορον τους τα δεκα εντεκα κε μισο το χρονο να του τα συχωρηγίσο με χορις λογον ξανα του κε ός καθός μου τα εδοσεν με ναν λογον κε δια τούτο δηνο το παρόν ής χηρας του λαλου μου δια βεβεόν της αληθιας κε εστο ης ενδιξιν κε ασφαληαν

1839 σεμτεβρηου 7

διμιτροης ηποσκομε τα ανοθεν

εγω ο διμητροις ζούνι μαρτιρας

εγο μητση του γηανη μαρτιρας

εγω ο νικολας αναστασι μαρτιρας.

Η άνωτέρω όμολογία προέρχεται από το οικογενειακό μας αρχείο.

Ένα διαχωριστικό έγγραφο (διανομή κοινής περιουσίας)

του έτους 1840 από το χωριό Βούρμπιανη.

«διά του παρόντος δηλοποιώ εγώ ο ύποφενόμενος υποκάτωθεν Ιωάννης Χαρίση Παπαγιότη ότι επειδή και το πατρικόν μας σπῆτι ητον άμοίραστον σήμερα επήραμεν τους κάτωθεν και μῆς έμοίρασαν κατὰ τὰ ακόλουθα σύνορα, τὰ δύο επάνω χωρίσματα. τὰ επῆρα εγώ, λέγω όγνίσταν και όντᾶν τὰ όποια είναι από το μέρος τον τζογένον τὰ δέ δύο κάτω χωρίσματα τὰ επῆρεν ο παπαναστάσης και από τον όβορον όσον τόπον έληπε δια να γίνουν σωστά τὰ δύο χωρίσματα του, καθώς ηναι και τὰ ιδικά μου, από το όπίσω μέρος από τον τῆχον του χαγιατιου και έξω πηθαμας επτά το ιδιον και από το κάτω μέρος καθώς έσημήωσαν τὰ σύνορα οί μοιραστάδες μας το δέ μεσοτήχι όπου μᾶς χωρίζη και τους δύο το έχωμεν κοινόν και ότι έξοδα τρέξουν όπου να το φιάσωμεν και τὰ μαστορικά, η τὰ δέματα η τὰ περόνια ητε χαράτσι μαστόρων έχομεν να τὰ πληρώνομεν οί δύο. δια δέ τὰ λιθάρια όπου να λήφουν δια το μεσοτήχι και το καινούριον και το παλαιόν να τὰ βάλη

ὁ παπᾶς καὶ νὰ τοῦ δώσω ἐγὼ τοῦ παπαναστάση γρόσια σαράντα καὶ ὅποιος ἀπὸ τοὺς δύο δὲν ἤθελεν ἀποκριθῆ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ μεσοτηχιοῦ νὰ χρεωστῆ τοῦ ἄλλου γρόσια διακόσια (ποινικὴ ρήτρα) καὶ ἄλλα πεντακόσια τοῦ βαλῆ καὶ ἅμα κἀνη χρῆμα ὅπου νὰ φιάση τὸ σπῆτι ὁ παπαναστάσης καὶ ἀνγατίση τὸ σπῆτι ἀπὸ τὸ κάτο μέρος ὅσον τόπον νὰ μοῦ πάρη ὁ παπαναστάσης νὰ μοῦ τὸν ἀπολίση ἐδῶ ὡς καὶ ἀπὸ τὸν ἐδικόν του, ἔξω ὅμως ἀπὸ τὴν ὀστρέχαν ὁ δὲ ὄβορός μένη κοινὸς τὰ δὲ σταλάγματα νὰ πίπτουν εἰς τὸν ὄβορον καὶ ὄθεν εἶναι σταλάγματα γύρα γύρα στὸ σπῆτι νὰ ἦναι ἀνεμπόδιστα, καὶ νὰ τὰ ὀριζῆ ὁ καθῆς. τὰ δὲ ἄλλα ἐξωτερικά μας μούλκια τὰ ἦχαμαν μοιρασμένα καὶ δὲν ἔχομεν λιακὰ ἢ νταβὰ ἕνας τοῦ ἄλλου. διὰ δὲ τὸ σπῆτι ὅπου εἰς τὰς ἀρχὰς λέγω ἦτον ὁμοίραστον, ἦτον μοιρασμένον, ὅμως ἦμασθαν τρία ἀδελφία καὶ ὁ ἕνας ἐχάθη ἀπέθανεν ἀκλήρος καὶ σήμερον τὸ ἐχωρίσαμεν ἦτοι ἐστρέξαμεν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἔγιναν δύο παρόμοια καὶ βαστᾶ ὁ καθῆς ἀπὸ ἓν διὰ ἀσφαλιάν του καὶ ἔστω.

1840 μαρτίου 20 Βούρμπιανη

γηανης Χαρηση μὴν ηξεβροντας γραματα παρακαλεσα τον γηοργη σοτηρη κε μογραψε κε θανο το δακτηλον μου κε βεβεονο τα ανοθεν κε θανο το δακτηλον μου

γηοργης σοτηρης μαρτηρας

Παπαγεόργιος Παπαχαρήση μὲ λόγον τους ἔγραψα (τὸ ἄνωθεν ἔγγραφο) καὶ μαρτυρῶ

δημο τσοκαρις δεκήλις κε μεσητης παρον μαρτιρο

κοτα πατσεσ δεκιλις κε μεσιτης μαρτηρας

Χαρήση γηνακος (Γκινάκος) μαρτηρας

Παπαδημήτριος παπασωτήρι μαρτυρῶ

Χρηστο γηοτης (ἢ γκηόκας;)

Λογαριασμοὶ τοῦ ἔτους 1840 ἀπὸ ἀρχεῖον Γκότζου «Κόνιτσα»

1840 ὀκτομβρίου 21

σημείωσις ὅσα χρεωστοῦν μὲ ὁμολογίαις
γρόσια 1614 τόλης γκόντζου μὲ ὁμολογίαν κεφάλαιον

» 62 διάφορος αὐτῶν Χρόνους 2 καὶ μῆνας 7

μάνθος χαμτζου ταγ. (ἀρια) καλαμπόκι 3

300 τοῦ ἡμπραχήμη καραπάνου κεφάλαιον

43 διάφορος αὐτῶν διὰ χρόνον ἕναν

Χάνκος ντουντοὺς ὁμολογία

ρέντζηος μπεκίραγα ὁμολογία

40 σπύρου λόλου μὲ ὁμολογίαν, διάφορος αὐτῶν.

10 γροσια του βασιλι σθανάς με ομολογιαν

Ὅσα χρεωστοῦν χωρὶς ὁμολογίας

γρ. 83,20 γρηγορέων. 33,20 μηχανῆ μπεκιάρι.

24,20 Γιώργη ντζίλι. 56,27 Γιάνη μιλίγκος.

6,10 Γιώργη ντόβα.

18 Δημήτρη τατση ντζιάτζιον. 2,20 λούπα βλάχου.

1,30 θανάση μαύροβουνιώτη.

2 κώστα σαμαρά.

15 Κώστα καλαθὰ τῆς τζιούπρας του.

8 νικόλα γκόντζου

30 βασίλη Μάντζιου ρωμιοῦ

40 βασίλη ζώη παντούλα

Χρέος πολιτικόν νὰ λογαριασθοῦν
 5 γρ. (όσια) εἰς μεργιάτικα μπάριμα καὶ πανταζή κροτήνος
 παπὰ Γεώργη καὶ Γρηγόρι καὶ κράχτη
 κυρίντζη σίντζα καὶ ἄς λογαριασθοῦν

Ὁμολογία τοῦ ἔτους 1840 (Κόνιτσα)

125 ἦτη γροσηα εκατον ηκοσι πεντε εδανηστηκα εγο ηποκατοθεν γεγραμενος απο τον γιοτη παντου απο πηκλαρι κε να τρεχουν με τον διαφορον τους τον χρονο τα δεκα εντηκα κε μησο και εχο να τον ευχαρητισσο οποτες να μου ζιτιση τα γροσηα και (αν) του καμο λογια (δυστροπήσω) και παγη ης τον βαλιν εχο να δινο και το ρεσιμη (χαρτόσημον) εγο ο γιανης διμητροη πουστιοτις βεβεονο τα ανοθεν

1840 αδιμητροις (ὀκτώβριος) 27 κονητζα

+ παναγιότης φλορος με λογον του κοντογιανη πουστιοτη (μήπως μπουσιώτη ἀπὸ τὸν ὁμώνυμο συνοικισμό.) μην ξεροντας γραματα ο ηδιος με παρακαλεσεν κε εγραψα κε μαρτηρο

Νηκόλαος αναστασιου ντζατζου μαρτηρας

Θανασης μαυροβουνιοτης μαρτηρας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

Δωρητήριο — Παραχωρητήριο έτους 1841 (χωρίον Βούρμπιανη)

* η άγωντζω γυνεκα του αποθανόντος γιαννη κωσταντή έχουσα τρεϊς θυγατέρας χρύσω κέ ποϋλαν κέ μαριαν, ως χήρα δέν ήμπορούσε να κυβερνηθί ώστε να έχη τα όσα την έξαρκοϋν εις θροφην της κε εις θροφήν των κορητζιων της. λοιπον έχουσα την μεγαλήτερην θυγατέραν της χρυσο υπανδρεμμενη με τον Νικόλαον Γεωργίου ζήκου εις αυτην σινεφωνισεν να αποκουμπήση της χηρίας της και των ανηλικων κορητζιων της την αδυναμην, με θέληση και ευχαρίστηση του ανδρος της χρυσο Νικολάου. κέ έδωκεν εις τον γαμπρόν της όλην την περιουσηαν κηνιτην τε κε ακινιτην με την έξης συμφωνήαν. ή άγωντζω πεθερα του νικολαου να ζή μέσα ής τό σπήτι ως μήτηρ του έχουσα την πάσαν έξουσιαν ως κέ κάθε κατη το του σπητίου ως αν ό μη γένοιτο συμπέση παράπονον κε θελήση καθένας το χωρια ή πενθερά άγωντζω να λαμβανη εις τα όχτό ένα από την περιουσιαν του αποθανόντος ανδρος της κηνιτην τε κε ακήνιτον, κε μετά τον θανατόν της να ήνε κληρονομος μόνος ό γαμβρός της Νικόλαος, δίδοντας κε τά συνηθη μνημόσυνα της, τα δέ ανήλικα κορήτζια ό Νικόλαος υποσχέθη να τας περιπιήτε ως θυγατέρας του κε αφ' ου έρθουν ής ήλικίαν αυτος θελυ έχυ την φροντίδα να τας υπανδρεύσι με όποιον τρόπον ήμπορέση. έτση τά κορήτζια να μην έχουν προφασην να θέλουν κληρονομίαν απο τα υποστατικά του πατρος των καθό τα ανέθρεψεν ό Νικολας ό ανδρας της χρύσω με την συμφωνίαν της μηρός των κε ότι να έχη όλην την φροντίδα δια να τα φυλάξη να μεγαλώσουν να τας υπανδρεύση ως θυγατέρες με όποιον τρόπον ήξούρη κέ ήμπορέση ήτο ή θέληση κέ ή προκορηση της άγωντζως γυνεκος του γιαννη κωνσταντή κέ μητρος των ανηλικων κορητζιων πούλας κέ μαρίας την όποιαν μαρτυροϋμεν οί υποκάτωθεν υπογεγραμμένη ως δικήαν κε αξιά προς την οικονομίαν αυτης της άγωντζως.

1841 γεναριου 9 βουρμπιανη

πητροπος παπαζηκος πνεματηκος με λογον τους γραφο μαρτηρο παρον

πητροπος σιμος ζηκος γραφο με λογον τους κε μαρτηρό.

Κατάθεσις μάρτυρος του έτους 1843 (Βούρμπιανη)

εγο ο βασίλης του δημητρι ποστολόπλου οπου μεβαλεν ο ριζο κουσης κε ο λολης ο πατερας του νικόλα κε ο χριστο προτογέρος τή σουμα ταβίλι (γεν. λογαριασιμόν) ομος γροσια δεν μετρικεν ο ριζος που ήταν κεφιλης (εγγυητής) να τα ιδω οχι αλο

* Συνέχεια εκ της σελ. 64 του Κ' τόμου.

Ἐνοικιαστήριο τοῦ ἔτους 1844

κε το μαρτυρὸ σε οτι καν ικραρι (ἀπόκρισιν) ο λολης δεν εστρεξεν 1843 οκτομ-
βριος 18.

Βασιλης διμητροι ποστολοπλου εγραψα κε μαρτηρο το παρον καθος γραφο κε
ανοθεν ομος ο ριζος με φορτοθη κε εγραψα.

δήδω τὸν τεσκερέ μου τοῦ τάτζη γκόντζου διὰ τὸ ἀργαστήρι μου ὅπου νὰ κα-
θήση, καὶ ἔχει νὰ δώση παρὰν τὸν χρόνον γρ. (όσια) 100, καὶ ὅτι ἔξοδα ἔχει ὅταν
ἤθελε φύγη, ὅποιος εμπη ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώση. οχι ἄλλο.

κόνητζα 1844 αὐγούστου 1

σουλεϊμάν μπεγης κονήτζα

(Σφραγίδα τουρκικὴ σὲ δακτυλιόλιθο).

Πωλητήριο τοῦ ἔτους 1844

ηποφενομενι πεδια του μιτζι βασιλη απο κροτηνιστα βασιλις κε κωσταντης κε
χριστος την σιμερον επουλισαμαν το χοραφι ονομαζομενον σερβηνο το οπιον χο-
ραφι το δοσαμαν του πάνου βασιλη πλαχαβα κε θελι γνωριστι ο ηδιος πανος τελιες
νικοκιρις κε δεν εχι κανενας νὰ του γενι μανις (νὰ τὸν ἐνοχλήση) δια τουτο εδο-
σαμε το παρον μας διὰ ἀσφάλιαν του κε ηποφενομεθα.

1844 οκτοβριου 15 κροτίνιστα

εγο ο χρηστος μητζη μαζη με τα αδελφια μου ηποσχομεστε τα ανοθεν

νικολα τογγα εγραψα κε μαρτιρο

κοστας παπαζησι παρον.

Σημ. Οἱ πωλητὲς καταγόταν ἀπὸ τὸ χωριὸ Κορτίνιστα (νῦν Νικάνορας), ὁ
ἀγοραστὴς ἀπὸ τὴν Πηγὴ (πρώην Πεκλάρι), καὶ τὸ χωράφι ἦταν στὴν τοποθεσίᾳ
Σέρβενα στὸν κάμπο τῆς Κόνιτσας.

Πωλητήριο τοῦ ἔτους 1844 (ἀπὸ Βούρμπιανην)

την σημερον φανερονὼ εγὼ ὁ ηποφενομενος δημητροης γιανη σουρις ὁτὴ σιμε-
ρον θεληματικός επουλησα το χοραφι μου ὅπου ηγα μπροστα εις το σπητι του λιολη
πανταζη τα δυο κοματία ταπανο κε το κάτω ὅπου σινορεβη με του διμητροι κουσι-
τζητζη κε τον αδελφόν του απο το αλο μερος σινορεβη το σελιο του παπαγιόργη
παπαζυκιου ἀπὸ απανο μερος σινορεβη , τολη ζηκο τζητζης απο το αλο μερος ἦνε
τον μουστεριδον το σπητι ὅλος αὐτος ὁ τοπος ηνε διο μεροκαματα απο τον πατο τους
κηπους εως την κορφην κε τα σινορα της ζυκουλενας ὅπου ηνε το πεζουλη το κορ-
φίνο αὐτον τον τοπον τους τον επουλησα με την θελησην μου δια γροσια τετρακοσια
εβδομηντα ἠτοι νομερον 470 μαζὺ με το μεριδιον ὅπου πια απο τους τζυτζεους
απο τον γιοργη κὲ δημήτρην ὄλο αὐτον τον τοπον τους τον εκανα τεσλημη του νι-
κολα λιολη πανταζη κε χρηστου κε διμητροι με ολην τὴν ευχαριστησην μου κε ηνε
τελιη νικοκυρη αὐτη κε να το εχουν μουλκι τους ὁ νικολας κε χρηστος κε διμητροις
κε δεν εχη κανενας να τους καριστιση εις το παραμικρον κε αν κε τυχη καενας να
τους πηραξη κε τρεξουν τα εξοδα ηνε εις βαρος μου κε γηα ετουτο εστρεξα εγω
ὁ δημητροης γιανη σουρης κε ελαβα τα γροσια εος τον παραν τα τετρακοσια εβδο-
μηντα κε τους εδοσα το παρον μου πουλητιριον κατεμπροσταν τον κάτωθεν μαρτιρον
κε εστω εις ἐνδηξιν της αλιθιας.

1844 τὴν 12 νοεμβριου εγω ὁ κοσμας παρακαλεστικος ηρθεν ὁ διμητροις σου-

ρης μην ηξευροντας γραματα κε εβαλεν εμενα κε του εγραψα κε μαρτιρο παρόν.

δημιτρι γιανη σουρης μην ηξευροντας γραμματα έστρεξα κε ηποσχομε κε θανο
το δακτιλο μου (άποτύπωμα)

Χαράλαμπος Ι. Παπαρίζου μαρτυροῶ
μητρο τζανης μαρτηρο
λαμπορ μήτση παρόν
γιανι κατζάβος μαρτηρας
γηρο δαμος μαρτηρας
γιανη χαριση σαμαρας μαρτηρας
ζησης του γηοργου τζουλτα μαρτηρας
ριζο Νικος μαρτηρας
ρηζο τραντας μαρτηρο
Ιωανης νηκολα παπατζημου μαρτιρο
ζήσης νικου τζακουμη παρον μαρτυρο
ζήση ζηκουλη λαγος παρον μαρτηρο.

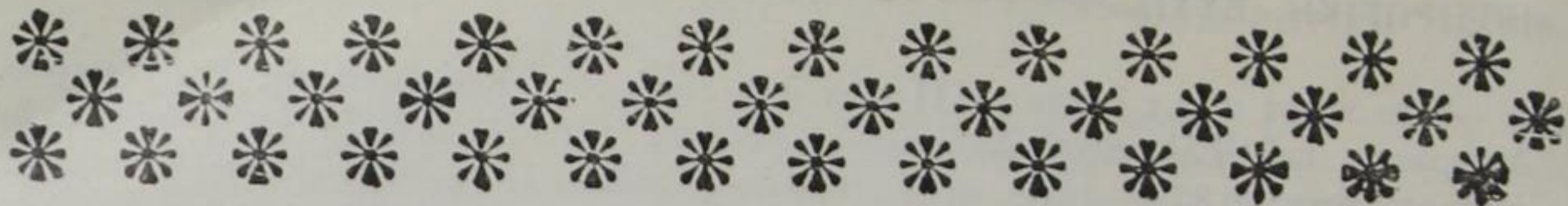
Όμολογία χρέους του έτους 1845 (Κόνιτσα)

την σημερον φανερονο και ομολογο εγο ο κοντογχανις απο πουσους (Μπούση;)
μαξη με τα πεδηα μου ποσ μου εκαμαν χρια ασπρα κε παρακαλεσα τον τασουλα
γηοτη παπος κε με δανησε γροσια 60 νουμερον εξηντα κε εχουν να τρεχουν με τον
δηαφορον τους τα δεκα εντεκα κε μησο εος της παναγης τον αυγουστον κε εχη να
παρι κε φουρκες ος τον αυγουστον κε παγιδες το φορτομα 20 (παράδες;) κε του
εχο κε τριγηα μησοταγαρα καλαμποκι οπος να περασι κε εχο να του κλησο γροσια
κε εχη να λαβη εν ταγαρι καλαμπουκη απο τον λειζο μπονα εγο ο δημιτρις κε μαρ-
τηρο με λογον του κοντογχανι γραφο κε μαρτηρο.

ετος 1845 ηουνηου 30.

Σημ.: Ό Κοντογιάννης κατήγεται ασφαλώς από τον συνοικισμό Μπούση, και
5 Τασιολας Γιώτη Μπάμπος απ' την Κόνιτσα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

Προικοσύμφωνον

1846 Φλεβαριου 2 (Κόνιτσα)

† εις δοξαν θεου μετα κηριας θεοτοκου καλι προκοπι να δοσι ο θεος αραβο-
νηζετε ο δουλос του θεου βασιλιος διμιτρι κορτινιστιοτη εις γαμον προτον με τιν
δουλιν του θεου ψιχοπεδαν του κιοριου τολη γκοτζου το ονομα ρουσο
επι χιρας μετροτα (γρόσια)

επι χιρας μετροτα (γρόσια)	500
μια κοζοκα γουνομένη με.....καφε	200
ενα φουστانه φλιπα με ολα	80
2 αντιρι κε φηλεκη	25
1 τουμανη χουμαη	12
δεφτερι (φορεσιά)	
1 τζουμπεν ρουχινο γουνομενο	75
1 φουστانه κοτιανον μαζη με ολα του	30
2 αντιρι κε γηλεκι	18
1 τουμανη μανπολη	12
τριτη φορεσηα	
1 φλοκατα	28
1 φουστانه πελινο	18
2 αντερι κε γηλεκη	18
1 τουμανη	11
1 μιαν καρσελαν μαζη με κλιδονιαν	20
1 τζεργαν επιραν το παπλομα γρο(σια)	64
2 μαξηλαρες	16
3 ποκαμισα καλα	50
3 κατοτερα	45
1 της πεθερας	
1 του γαμπρου	
5 ζευγάρια τζεράπια	17
2 μαντιλα κεφαλης	7
1 ζοησταρη (ζωνάρι;)	8
2 μντιλια	14
1 φεσι	7,20
1 μαντιλι κατοτερον	2
4 καζανηα	65
μαζη με τα μετροτα ος φενοντε κατοθεν σουμα χιλια τριακόσια εβδομήντα ἔξι	1376,20

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 365 τοῦ Κ' τόμου.

1 τεντζερη με το καπακη της
 1 τηγανη οκαδες όλα όσα γραφομεν οκαδες γηνοντε τρης κε μησι (γρόσια) 52,20
 ενα στρομα γοματο με συντονη 45
 γιοργη τολης κε διμιτρης ζηση γκοτζου Διμιτριος νατζη μαρτιρο (ό συντάκτης
 του έγγραφου).
 νικολας τογγας
 βαγγελης γιοργη

Πωλητήριον έτους 1846

δηνό το σηνετη μου εγό ηποκατοθεν γεγραμενός οτη επουλησα το μερτηκον
 μου το σπητή οπου ηχά ηπο την εξουσιαν μου μαζί με οσόν μπαχτζέ ηχά ης το
 μερτηκον μου του γηανή αδελφου μου κε τα γροσηά τα ελαβα κε ηνέ τεληός νηκο-
 κηρης ος καθός ημούν κι εγο δηα τουτό του εδοσα το παρον μου γραμα δηά ασφα-
 ληάν της αληθηάς εμπροστεν τον μαρτηρον κε ηποφενομέ

1846 αντρηάς (Νοέμβριος) 18 (Κόνιτσα)

δημητρηός μηράς αδελφός του ηποσχομέ ος ανοθεν
 δημητρηως παπάνου μάρτιρω
 Γεώργιος κώστα βάγιας μαρτυρω
 σπιρος γιοργι παγουρντζη μαρτιρω
 σπιρος νατζι μηκα μαρτιρο
 αποστολη βαγιας φεγιζομπεγι μαρτιρο
 τολις γκοτζου παρον μαρτιρω
 δημήτριος νούτζου μάρτηρας
 την πετρα οπου ηνέ πησό μπροστα στην θηρά
 κε στον απανό κηπό εχο να την σηκοσο εγό οποτέ εφοληνθό κε οχη αλος

Όμολογία δανείου του έτους 1848

Την σιμερον φανερονο κε ομολογο εγο ο ακομπεγισ Βρεκας γαμπρος τζιμιτζιρη
 αλικο παρακαλεσα τον γιανη γιοργι πεκιραγα κε με δανισεν γροσια ενενινταεξη ητη
 γροσια 96 για χαρις φηλιας να τα δοσο σε τριανταμηα ημερες αν απερασι πο τιν
 διοριαν να τρεχον τα δεκα δωδεκα τον χρονον δια ταφτο δινο το γραμα μου εμ-
 προστεν τον μαρτηρον

1848 μαηου 23

εγο ο αγος ηποσχομε τανοθεν
 μεχημετης τζαγουση μαρτηρο
 κεγο χουσενης αργιροκαστριτης μαρτηρας
 τερβησης αληκο μαρτηρο
 ζισις μαντζιου γραφο κε μαρτιρο
 κονσταντις τατζη ζαφιρι μαρτιρο

(Σημείωσις: Το παραπάνω έγγραφο συντάχθηκε στην Κόνιτσα. Ο δανειστής Γιάννη
 Γιώργης ήταν όπως φαίνεται υπάλληλος κάποιου Μπεκήρ αγά, όπως π.χ. ένας Στέφος υπάλ-
 ληλος του μουσουλμάνου δημάρχου της Κόνιτσας Νταλήμπεη που ήταν γνωστός ως «Στέφος
 του Νταλήμπεη»).

Πωλητήριον άγρών έτος 1848

Εσινφονισα εγο ο μιχος σπιρου σιοκου πως επουλησα τα χουραφια τα σερβηνα
 (περιοχή Κονίτσης) του γιοργι Χατζη απο πικλαρι το κατο χουραφι ζουπισα (ζε-

ψιά) μια σινορατα κορφη στρατα πατος σιγνελπης (Ζεϊνέλμπεης) απανο πληβρο βασιλη λολου κατο πληβρο λακος απανο χουραφι κορφη στρατα πατος πανους πλαχαβα και παναγιωτης καλαθα απανο πληβρο σαλκου κατο πληβρο βακουφκου και τα πουλησα ταχηνα δια χριαν μου γροσια διακοσια νουμιρο 200 και κανενας δεν εχη να τον πιραξη και με λογον της μανας μου

γιοργις γιοτις απο πουσι (Μπούση) μαρτηρας μιν ηξευβρουντας γραματα τον ηπογραφα εγο μοχοριος του 1848 σταυρο 5 (Σεπτέμβριος) δημαντης καλογερος μαρτιρο

Όπισθεν. «Πολιτιρον του Χρ. Χαντσή δια χοραφια Γιαγιάμπεγη εις Σέρβινον».

Πωλητήριο άγρου εις Σέρβινα Κονίτσης έτους 1848

Δια του παρόντος συμφωνητικού γράμματος γήνεται δήλον ότι αυτοθελήτως και άβιάστως σήμερα έπούλησα το χωράφι μου εις το σέρβινον προς γεώργιον Χατζήν από Πηκλάρει το όποιον συνορεύει από πάτον μέρος Σέχη Χαλίλη και Σουλειμάνμπεγη και από κάτω πλευρόν Σέχη Χαλίλη και Παναγιώτη Καλαθά και από κορυφήν σάλκενα και επάνω πλευρόν σάλκενα κορυφή ο ίδιος γεώργιος Χατζής και το πλευρόν σέρβινον ράχι. το όποιον είναι τέλειος νικοκύρης και δια την αξίαν του το αγοράσεν δια γρόσια πεντακόσια άρ. 500 και δεν εχει να τον πηράξη κανής δια τουτο έδωσα το παρόν μου και υποφαινομαι.

Τη 14η 7βρίου 1848 Κόνιτζα

Παναγιώτης Βασιλήου Μπλαχάβα βεβεωνο τα άνωθεν
κοστας μιλίνγκου μαρτιρο

Δημήτριος Ιωάννου μαρτιρω

δημητριως παπαϊωάννου μαρτηρο

δια τον άγράματον Γεώργιον Ιώτην

μπουσιώτην έγγραφα εγω ο Κονίτζας μπαλταδόρος

Σημειώσεις του έτους 1848

Όκαδες 36 τριάντα εξ' καλαμπόκι επιρα από δεκατιάν σινε 1847 σαράντα εφτα οσον τοχέν αγορασμενον από τον χουσνι κε το ηφερεν ο γιανης μιρα οχι αλο:

1848 ακτοβριου 7 κονιτζα

βεκηλης του σουλειμανμπεη. (Τσένε;)

πορσότης

βεκιλης του κιο γιανι σουρλα νουσια τζιάτζιος

Όμολογία δανείου του έτους 1849

γρόσα 110 εκατόν δεκα ηδανηστηκα απο τον γηανη μιραν κε εχομε να τον ευχαρηστησομε γηα να τα πληροσομε το παζαροπλο χορις λογον κε ος ασφαληάν του δηα τουτο τον εδοσα το παρον γραμα ης χερηα του κε ης ασφαληα του.

1849 αβγοστος 15 κονητζα

σαντολας του σπαχη ηποσχομε

(Σφραγίδα τουρκικη)

Μία ένδιαφέρουσα όμολογία δανείου του έτους 1850

Εις έλλειψιν χαρτοσίμου έγγραφθη εις άπλουñ χαρτι το όποιον έχει την ισχύñ. Γρόσια 1232,20 χίλια διακόσια τριάντα δύο και παράδες είκοσι έδανείσθηκα δια χρέη μου ο υποφαινόμενος Ισλιάμ βενοκάσης από τον κύρ δημήτρηñ τάτζη

γκόντζον κονιτζιώτην με διωρίαν ἐξῆντα μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ νὰ τοῦ τὰ ἐμβάσω χωρὶς διάφορον. παρελθούσης δὲ τῆς διωρίας νὰ τρέχουν με τὸ διαφορόν τους τὰ δέκα δώδεκα ὅσος καιρὸς ἀπεραση. καὶ διὰ ἀσφάλειαν τοῦ ρηθέντος κύρ μητροῦ τοῦ ἀφήνω ἀμανέτι ἐνέχειρον ἓνα πεσλὶ ὀλόχρυσον καὶ ἓνα γελέκι χρυσὸν ἀπὸ ταῖς ἐμπροστιναῖς μεργιαῖς τὰ ὅποια εἶναι εἰς φορέματα, καὶ ἓνα ζεῦζος κομπούρια ἀσημένια, καὶ ἂν δὲν λάβω τὴν φροντίδα ες τὴν διωρίαν αὐτὴν νὰ τοῦ τὰ ἐμβάσω, εἶναι εἰς χρέος ὁ κύρ δημήτρης νὰ ἔλθῃ με τὰ ἄνω ἀμανέτια εἰς Ἰωάννινα, ἢ νὰ κάμῃ ἓναν βεκύλην του νὰ τὰ εὐγάλη εἰς τὸ τελιαλιστικὸν νὰ τὰ πουλήσῃ νὰ πάρῃ τὰ γρόσια του καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ τὸν δοκουνδίσω εἰς καμίαν κρίσιν. διὸ καὶ ἔδωσα τὴν παρούσαν μου ὁμολογίαν εἰς τὸν διαληφθέντα δημήτρην πρὸς ἀσφάλειάν του καὶ εἰς ἔνδειξιν.

1850 πενήντα μαρτίου 20 κόνιτζα

Ἰσλιάμης βενωκάσης βεβιονὸ τανώθεν (σφραγίδα τουρκικὴ)

Ραπο (σιούτης;) μαρτιρας

Εμην σαρανταπορης παρον μαρτηρας

αληκος σαντραπορης (Σαρανταπόρης) παρον μαρτηρας

κι εγο ο ρουσητις του λατζι μαρτιρο

Τζομαλης μπαρμπερης μαρτιρο

Πωλητήριον τοῦ ἔτους 1851 εἰς Βούρμπιανην

διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιῶ ἐγὼ ἡ ὑποφαινομένη γιανοβιά Κωνσταντή, ὁμοῦ με τὰς θυγατέρας μου δέσπων καὶ μαρίαν, ἐπειδὴ καὶ ἀδυνατήσα καὶ εἰς χρεος ὑπέρογκον ἐκατήντησα καὶ μὴ δυναμένη νὰ οικονομιθῶ ἀπεφάσισα καὶ τὸ ἐπώλησα ὅλο τὸ τιποτές μου βιὸς κινιτόν τε καὶ ἀκίνητον τῆς θυγατρὸς μου χρούσως διὰ γρόσια 3000 τρεῖς χιλιάδες. σπήτι, κίπους, ἀμπελια, χωράφια, καὶ καθεξῆς ὅτι ἐμπειριέχη τὸ σπήτι μου, ἐξὸν ἓνα κομμάτι κῆπον, ἓνα πεζούλι εἰς τὴν βαρβάραν, καὶ τὸ παλιόσπιτον, αὐτὸ ἔχη νὰ τὸ πάρῃ ἡ μαρία ἀφ' οὔ ὑπανδρευθῆ διὰ προικίον της ἔχει νὰ τὸ ἐξουσιᾶσῃ, καὶ ἔχη νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ τὴν μαρίαν, καθὼς ὑπανδρεύονται τὰ κορίτζα ὅλα τῆς βούρμπιανης. Τὴν δὲ πούλαν ἂν θελήσῃ νὰ ὑπανδρευθῆ (ἦταν χήρα) ἔχει νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ καὶ αὐτὴν ἀπαράλακτα ὡς καὶ τὴν μαρίαν, ἢ δὲ καὶ δὲν θελήσῃ νὰ ὑπανδρευθῆ ἡ πούλα ἔχει νὰ τὴν φυλάξῃ καὶ αὐτὴν ὁμοίως καὶ ἐμένα τὴν μητέρα της. νὰ μᾶς γιροκομήσῃ, με ὅλα τὰ τοῦ σώματος ἀναγκαῖα χωρὶς νὰ μᾶς πάρῃ σβάρα, ἐν ὅσω νὰ ζήσωμε, καὶ ἀφ' οὔ ἀποθάνωμεν ἔχει νὰ μᾶς ἐνταφιάσῃ κατὰ τὴν σινήθειαν τῆς χώρας μας, καὶ νὰ ἦναι τέλεια νοικοκυρὰ ἡ Χρούσω εἰς τὸ σπήτι μου καὶ τὰ κτηματά μου (ἐξὸν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν κομμάτι κῆπον, ὁποῦ θὰ πάρῃ ἡ μαρία) εἰς τὰ ἀμπέλια μου εἰς τὰ χωράφια μου, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ εἰς ὅλον τὸ βιὸς μου κινητόν τε καὶ ἀκίνητον, χωρὶς νὰ τὴν διασίση καμίαν ἀπὸ τὰς ἄλλας θυγατέρας μου, ἔχη νὰ πάρῃ καὶ ἡ πούλα ἓνα πεζούλι κῆπον εἰς τὴν βαρβάραν τὸ κάτω τὸ πεζούλι κατὰ τῆς τζεομελήγενας, ὁ κῆπος ἔχη νὰ τὸν πάρῃ ἡ μαρία ἀφ' οὔ ὑπανδρευθῆ τὸ μεσιὸ τὸ πεζούλι ὁ κῆπος εἰς τὴν πέτρα, ἔχη νὰ τὸν πάρῃ ἡ πούλα ἂν ὑπανδρευθῆ, ἀπὸ ἄλλον τίποτες δὲν ἐνέχονται. τὸ ἄλλο τὸ ἐπίλοιπον βιὸς κινητόν τε καὶ ἀκίνητον τὸ ἐπώλησα τῆς Χρούσως ὡς ἄνωθεν, καὶ νὰ ζήσῃ νὰ τὸ χαίρεται, διὸ ἔδωσα τὸ παρόν μου εἰς χείρας της ἐνώπιον τοῦ ἐπιτρόπου μου ἀδελφοῦ μου δήμοντζόκαρη καὶ τῶν ἀξιοπίστων εὐρεθέντων μαρτύρων καὶ ὑποφαινομένα, τὰ δὲ ἄνωθεν γρόσια τὰ ἔλαβον ὡς τὸν παρὰν, καὶ ὄχι ἄλλο.

1851 ἔτος Ἰουλίου 28 εἰκοσιοχτὼ Βούρμπιανη

γηανοβηα κοσταντη βεβεοινο τα ανοθεν δηα χηρος
του αδελφου μου κε επητροπου μου δημο τζοκαρι
κε εγο ος αγραματος βαν το σημηον του † (σταυροῦ)
εγο η δεσπο του γηανη κοσταντη στρεγο ης τα ανο-
θεν δηα χηρος του επητροπου μου θηου μου δημο
τζοκαρη κε εγο ος αγραματος βανο το σημηον του †
εγο η μαρια του γιανη κοσταντη στρεγο ης τα ανοθεν
δηα χηρος του επητροπου μου κε θηου μου δήμιου τζο-
καρη εγο ος αγραματος βανο το σημηον του † (σταυροῦ)
εγω ο δημο τζοκαρης επιτροπος τους τες ηπογραφα
με λογον τους κε μαρτηρο
Παπαδημήτριος Παπα - Σωτήρης παρακληθεις και
γραφας και μαρτυρω
μήτζη μᾶνος μαρτηρο.

(Συνέχεια προηγούμενου έγγραφου)

ης το ονομα του θεου

1851 ηουλίου 28 Βουρποιανη

σημηονο τα οσαπραγματα κοινητα κε ακοινητα εχη το σπητη της γενοβγας κο-
σταντη βουρποιανητην πεθερασμου κε γενηκον της γηνεκος μου ος κατοθεν φενουν-
τε ονοματοδος τα οποια σημερον η ζοντες γενοβηα κε κληρονομη θυγατερες πουλα
κε μαρηα απαραβγαστος κε αφτοθελητος επουλησαν σημερον προς εμε τον γαμπρον
τους νηκολαον κε γηνεκα μου Χρισο ος τα ανα χηρας ενγραφα πολητηρηα κε χοιζετηα
οπου βαστουμε ος κατοθεν φενουντε

1 σπητη με το κατοη του κε χαγηατη του κε καληβα κε οσον σποιτοτοπον

1 αμπελη στον αγηον αθανασηον. 1 αμπελη στο μαρεντακη. 1 αμπελη στο λακο
ογπερα στη σοτηρα. 3 κοιποι ης την καληβα στην βαρβαραν τα οποια αυτα ηνε εξο
της πουλησεος τα εβαστηξαν απο ενα η τρης θυγατερες κληρονομη απο ενα προς
κληρονομηαν.

1 κοιπον στες κουμπουλες πουλημενο ης εμας

1 χοραφη στου παπου. 1 χοραφη στο πλαη. 1 χοραφη στο πατανη. 1 χοραφη στην
εκλησηαν. 3 χοραφηα στην σουμαρα. 1 χοράφη στο τουρνοβητηκο. 3 χοραφηα στην
μαβριπηναν ηδησματα του σπητηου

2 κακαβηα πακηρηκα. 2 τεντζερεδες.

1 τηγανη. 1 τεψη. 5 σαχανα. 1 τζουκαλη

2 περοσιγες. 2 φενκητην κε φκηαρη.

3 βαργια λουστὸν κε κασμαν

6 δυο δηκελα δυο τζαπγα κε κλαδεφτηρη

3 κοματηα βαενηα. 3 καδγα με εναν καδγον μεγαλον. 2 καρδαργα μεγαλα δηα
βουτηρο κε τηρη. 1 αμπαρη. 1 σεντουκη δηα φορεματα κε 2 φαρασανα. 1 τοπολα
δηα γαλα. 3 γηδηα.

2 πλαστηρη κε σκουτελα. 3 ταβλες. 1 γηνη κε λουργα.

Οσα εξοδα καμο δηα την ζοοτροφηαν της μητρος μου κε αδελφες μου πουλας κε
μαριας κατα χρονον ος κατοθεν 1851 αυγουστου 1

12 ταγαργα γενημα απο το μουλκι

2 ταγαργα απο καχτες

14	ταγαργα γεννημα εγο της εδοκα	γρόσια	340
5	(ὀκάδες) βουτηρο	»	40
20	» τηρη πατζο	»	35
8	» λάδη	»	10
15	» ἄλας	»	10
15	» μαλα δηα σκουτηκα φορέματα	»	90
3	» βαμπακη δηα πανη	»	38
3	μαντηλα δηα το κεφαλη	»	18
3	(μανδήλια) δηα τον λεμον	»	12
6	ζεβγαρηα τζαρουχηα	»	21

«Συναφές με τὰ δύο προηγούμενα»

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ

1843 ἀπρίλιος ὁ πεκαγιας του (χρέος) ἀπὸ τὸν ὑπογεγραμμένον χουλιασᾶν (σύνολον ὀφειλομένων) τῆς κοινότητος γρ.(όσια) 317,19. ὁ διάφορος αὐτῶν ἕως 1851 τέλος μαρτίου $380:16=697:35$

1844	μαρτιος εἰς τὸν μήτην μανον γρ.	47,30
1845	εἰς τὸν κύρκα κούσην	47,25
1846		
1847	εἰς τὸν παγούνην νικολαν γρ.	47,10
1848	εἰς τὸν λάμπρον κώστα παπαγιάνη	47,10
1849	εἰς τὸν χαράλαμπον στὸν δημήτηρη	47,10

γρόσια 237,5

1851 Ἰούλιος εἰς τὸν Ἰωάννην στέργιον διὰ τὸν μουχαμέτμπεγην 461,30. Ὁ Κώτσιος (Γ. Ἀντωνίου;) διὰ τέσσαρας μῆνας ἀπὸ ἀπρίλιον ἕως τελ. Ἰουλίου 24. Ὁ διάφορος ἀπὸ 1851 ἀπρίλιος ἕως τέλος Ἰουλίου διὰ μῆνας τέσσαρας εἰς τὰ 461,30—25, ἤγουν ἑπτακόσια ἦκοση δύο γρόσια καὶ παράδες τριάκοντα πέντε 722,35 ὡς ἄνωθεν φαίνεται ὁ λογαριασμός τοῦ ἠρημένου γιάνη κωνσταντῆ ἀπὸ τὸν πεκαγιαῖν τῶν 1843 σαράντα τρεῖς κατὰ τὸν ὑπογεγραμμένον χουλιασᾶν παρόλης τῆς κοινότητος. ἀπὸ αὐτὸν τὸν πεκαγιαῖν αὐτὸς ὁ γιάνης μένει ἐξωφλημένος καὶ ἀκαταζήτητος ἀπὸ ὅλην τὴν κοινότητα ὡσὰν ὁποῦ μετρῶντας τὰ ἄνωθεν γρόσια διὰ χιρὸς νικολάου λιόλη πανταζῆ εἰς τὸν ἠρημένον πορτζῆν τῆς κοινότητος Μουχαμέτ πέγην, καὶ δίδεται ἡ παροῦσα ἐξώφλησις εἰς ἀσφαλῆν του καὶ ὑποφαινόμεθα.

1851 πενήντα ἓνα Ἰούλιος 30 Βούρπιανη

ἐπηδὴ ὁ νικόλαος λιόλη ἐφάνη οἰκοκῆρης εἰς αὐτὸ τὸ σπήτη εἰς ὅλην τὴν περιουσίαν κοινῆτὰ καὶ ἀκίνητα κατὰ τὸ ἀνὰ χίρας του πωλιτήριον γράμμα τῶν τριῶν κληρονόμων καὶ συζήγου Ἰωαν. κωνσταντῆ ἤγουν γιανοβιάς, καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν. Ἰωάννης στεργίου παπανίκου Μουχληρῆς.

Χρηστο λαμπρος μουχτάρης
Χριστος Γ. Μανολη μαρτιρο
μῆτζη μανος μαρτηρο
γιανι κοτα δασκαλος μαρτηρο
γηανη νουτση μαρτηρας
νηκολα τζηλας μαρτηρο
τζοζη πλαχουρας μαρτηρο
γιοργη κοτοτση μαρτιρο
γιανη κατζιαβος μαρτιρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

**ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ
ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ***

Συμφωνητικὸ μετὰξὺ πλουσίου Τουρκογιαννιώτου καὶ Βουρμπιανίτου πρωτομάστορα

δίδω τὸν δεσκερέν μου τοῦ μαστρονικόλα γεοργίου βουρμπιανίτι ὅτι ἐσυμφό-
νισα νὰ μὲν δουλέψι δι' ὅποιαν δουλιὰν μὲν χριασί, καὶ ἔχω νὰ τὸν πλερόνο τὸ
μεγάλον μαστορικόν, γρόσια 5,20 πέντε ἡμισι γρόσια τὸ μεργιάτικον τῶν δὲ παι-
δίων πρὸς ἑκατὸν δέκα παράδες τὴν ἡμέραν καθὼς ἔχω καὶ τοὺς ταβαντζίδες καὶ
ἔχι νὰ μὲ δουλέψι παστρικά μὲ φόβον Θεοῦ, ἀκόμη ἐσυμφώνησα μὲ τὸν ἴδιον νὰ
μὲν κοβαλάη ὅσον λιθάρι μὲν χριασθῆ μὲ τὰ πρᾶματά μου καὶ ἔχω νὰ τὸν πληρόνο
πρὸς 11 ἑνδεκα παράδες τὸ φόροτομα, καὶ τὰ πρᾶματα νὰ τὰ φορτόνι παστρικά κα-
θὼς καὶ ἐσυμφωνίσασμεν καὶ ἔστω πρὸς ἑνδηξιν.

1848 γεναρίου 30

αὐτοῦλ σελίμι
(Σφραγίδα τουρκικὴ)

καὶ τὸ σαβατιάτικον κατὰ τὸ ἀνάλογον τὸν ταβαντζίδων πρὸς 45 σαρανταπέντε
παράδες τὸ κάθε ἄτομον καὶ ὁ ἴδιος ὑπόσχετε νὰ φυλάξῃ τὴν αὐτὴν συμφωνίαν ἀ-
παρασάλευτον.

(Ἡ ἴδια σφραγίδα)

(Σημ.: Ὅπως βλέπομε ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω συμφωνητικὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐκ μητρὸς προ-
πάπτου μας Νικόλα Γεωργίου ἢ Λιόλη, τὸ ἐπίδομα ἢ δῶρον δὲν εἶναι ἐπινόημα τοῦ αἰῶνος
μας· προῦπήρχε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας).

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΚΑΙ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΤΟΥ 1852

Ἐπικεφαλίδα μὲ τουρκικὰ γράμματα δυσανάγνωστα καὶ τουρκικὴ σφραγίδα

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικῶν Γράμματος δηλοποιούμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι
νικόλαος, Δημήτριος καὶ Χρῆστος Γεωργίου ἀπὸ χωρίον Βούρμπιανην, ὅτι ὁ κύ-
ριος Πέτρος Ζώη Τζιμογιάννη καὶ οἱ υἱοὶ κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ
του Τασιούλα, ἔχοντες ἓνα οἰκόπεδον ἰδιοκτησίαν τους ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων
πρὸς τοὺς Κοπάνους, εἰς μαχαλὰν τοῦ σέχη, συνορευθὼν ἀπὸ τὸ κάτωθεν μέρος μὲ
τὸ βασιλικὸν δερβένι, ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος μὲ ἄλλον σοκάκι, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος
τὸ δυτικὸν μὲ τὸ σπίτι τοῦ Τούλα, καὶ ἀπὸ τὸ νότιον μέρος μὲ τὸν τόπον τοῦ σέχη
αὐτὸν τὸν τόπον οἱ ρηθέντες ἰδιοκτῆται παρεχώρησαν εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ οἰκοδομήσω-
μεν σπήτια ἢ ὅ,τι ἄλλο θελήσωμεν ἐπὶ συμφωνία νὰ τοὺς δίδωμεν διὰ τοπιάτικον
γρόσια 150 ἑκατὸν πενήντα τὸν καθέκαστον χρόνον, καὶ αὐτὴ ἡ συμφωνία μας θέ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ΚΒ' τόμου, σελ. 233.

λει ἦναι διὰ παντὸς ἀμετατάτρεπτος ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους μας, καὶ θέλομεν ἡμεῖθα ἀδιάσειστοι καὶ ἀνενόχλητοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτοὺς καὶ ἀπὸ συγγενεῖς των καὶ ἀπὸ ξένους, ἀρκεῖ μόνον νὰ πληρόνωμεν τὸ ὡς ἄνωθεν συμφωνηθὲν τοπιάτικον διὰ παντὸς εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους των, εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτων ἐγένετο τὸ παρὸν ἀποδεικτικὸν γράμμα καὶ ἐδώθη αὐτοῖς πρὸς ἀσφάλειαν.

1852 Ἰανουαρίου 18 Ἰωάννινα

νηκολας γιορρη βουρμπιανιτη βεβεονο τα ανοθεν
 δημητρης γεορρηου βεβεονο
 Χρηστος γεορρηου μιν ηξεφθρουντας γραματα
 τον ηπογραψα εγο νικολαος κε βεβεονο με λογον
 του τον ηπογραψα
 Ἰωαννης Χαρισιάδη μαρτυροῶ

(Τὸ ἄνωτέρω περίεργο καὶ παράδοξο συμφωνητικό, ἢ μᾶλλον συμβόλαιον, τὸ δημοσιεύομε πρὸς χάριν τῶν κ.κ. Νομικῶν (δικηγόρων καὶ συμβολαιογράφων). Τὸ «τοπιάτικον» εἶναι τὸ περίφημον ἔδαφονόμιον ποῦ ἴσχυεν ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι καὶ ἐδῶ στὴν Κόνιτσα, ὅπου πολλοί, ἢ μᾶλλον ὅλοι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς, ἐπλήρωσαν ἐτήσιον ἔδαφονόμιον εἰς τὸ τζαμί τοῦ Χουσεῖν Σιάχ).

Μία ἐνδιαφέρουσα ἐπιστολὴ τοῦ ἔτους 1852

Τῷ ἀδελφῷ μου Χρήστῳ (Γιοβανίδη;) Χαντζῆ, δοθήτω εἰς Κόνιτζαν. 19 μαρτίου 852 Βούρμπιανη.

ἀδελφὲ Χρήστῳ Χαντζῆ σὲ χαιρετῶ.

Εἰς τὸν λογαριασμὸν ὅπου ἔχεις μὲ τὸν νικολάκη (Κ. Γραμματικοῦ), νὰ τοῦ πιάσης τὰ ἑκατὸν τριάντα πέντε γρόσια τοῦ τεσχερὲ ὅπου ἔχης γιατί τὸν ἀπέρασαν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ὅπου ἔχει μὲ τὴν συντροφίαν, καὶ ρῶτα καὶ τὸν ἐκεῖ υἱόν μου Κωνσταντῖνον Ἰω. σούρλα νὰ σοῦ ἠπῆ ὅπου τὰ ἀπέρασαν καὶ στὸ δευτέρῳ αὐτοῦ τὸ ἔστειλεν ὁ Κύρκας ἀδερφός του. Ὄθεν στὰς 18 βράδῳ παρασκευῇ ὅπου ἦλθες καὶ ἐπῆρες ρακὴ στὸν Τριαντάφυλλον στὸ κονάκι μας, μοῦ εἶπες ὅτι ἦτον τὸ χάρτζι μου ἕως τότες γρόσια 92,20. Ἐγὼ τὰ εἶχα ἕως τότες 80,20, ὀγδοῆντα καὶ μισόν, ὅθεν ἦτον δέκα γρόσια περισσότερα. Τὰ μετὰ λοιπὸν νὰ σοῦ ξεπέσουν 5 = 87,20. Χάρτζι σὰν ἔφυγες ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου ἕως 2 δύο Φεβρουαρίου Σαββ. 6,33. Χάρτζι τῶν παιδιῶν μου δηλ. τοῦ κωσταντῆ καὶ νικόλα τὸν (νοέμβριον;) 6. Τοῦ σοβαροῦ (ἰππέως Τούρκου) μὲ τὸν τεσχερὲν 15. Ἡ ὡς ὀπισθεν ποσότης γρ. 115. 13. 135 θὰ περάσης εἰς τὸν νικολάκη (Γραμματικὸν) στὸ ἐνοίκιον Χανιοῦ. 19.27 δεκαενιὰ γρόσια καὶ εἴκοσι ἐπτὰ παράδες μοῦ χρεωστᾶς καὶ ἔπειτα μένομεν ἐξωφλημένοι ἀπὸ κάθε εἶδος ἀλησβερίσι ἕως 852 πέμπτην 2 Φεβρουαρίου δύο Σαββ(ατον), καὶ αὐτά. Σὰν ἔλθω τὰ ματακάμνομεν Χάρτζι διὰ διὰ δοκιμήν, καὶ ἔσπωσαν ὅλα πρὸς πληροφορίαν σας.

Ἰωάννης Κ. Σούρλας

Τοῦ Θανάση τοῦ φιλῶ τὰ ὀμμάτια ὁμοῦ καὶ τὸν αἰδελφό μου μήτρον γκότζο καὶ σιούλαν καὶ λοιπούς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

Ὁμολογία τοῦ ἔτους 1852, χωρίων Ζέρμας - Βούρμπιανης

Γρόσια 668,30: ἦγουν ἑξακόσια ὀκτῶ καὶ παράδες τριάντα ἐδανήσθην ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος γεώργιος τζήμου ἀπὸ τὸν Κύριον Δημήτριον γιόση Βουρμπιανίτην τὰ ὁποῖα γρόσια τὰ χρεωστούσαμε μὲ κοινήν ὁμολογίαν τῆς χώρας μας καὶ ἐγὼ τὰ ἐπῆρα ἀπάνω μου, ἐπειδὴ τὰ χρεωστοῦσα εἰς τὸ κοινὸν τῆς χώρας μουκαντέμ μπόρτζι, τὰ ὁποῖα γρόσια ὑπόσχομαι νὰ τρέχουν μὲ τὸ διαφορὸν τους τὰ δέκα ἔνδεκα καὶ μισὸν τὸν χρόνον ὅσος καιρὸς καὶ ἂν ἀπεράση, καὶ εἰς ἔλιψιν χαρτοσίμου ἐγράφη εἰς ἀπλὸν χαρτὶ καὶ ἔχει τὴν ἰδίαν ἰσχὺν καὶ ἂν τὸ ἐναντίον πηγαίνει ἢ ὁμολογία εἰς τὸν Βαλῆν ἔχω νὰ δώσω τὸ ρεσίμι (ἀντίτιμον χαρτοσήμου) ἐγὼ, καὶ διὰ τοῦτο δίδω τὸ παρὸν μου εἰς χεῖρας του διὰ ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ὑποφαίνομαι.

1852 δύο τῆ 15 δέκα πέντε Αὐγούστου Ζέρμα.

Κωτούλας παππᾶ Ν. μὲ λόγον του ἔγραφα ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

δημήτρης νηκολάου τζιτζῆς μαρτηρο

Παπα Θαναση παρον μαρτηρο

(Ὅπως βλέπομε στὴν ὀπισθία σελίδα, ἢ ἀνωτέρω ὁμολογία δὲν εἶχε ἐξωφληθῆ ἔντελῶς μέχρι τὸ 1893 κ.λ.).

Ὁμολογία δανείου τοῦ ἔτους 1852

γροσια 417 ητι τετρακόσια δεκα επτα γρόσια ἐδανήστικα εγὼ ἀποκάτοθεν γεγραμμενος παρα τον μίτρον κόντζον κονιτζοτι τα οπια γρόσια να τρέχουν με το διαφορον τους τα δέκα ἔντεκα καὶ μισο το χρόνο οσως κερος καὶ ἂν περάση εχο να του τα δοσω και να τα ευχαριστισω χωρις λογων εναντιον και υποφενομε 1852 3 οκτονβριου.

γιορρη του γηανη παλα απο φορηκα (Φούρκα) μαζη με τα πεδηα μου ιποσκομε τὰ ἀνοθεν γροσηα

Τέγος μίτρον παλιοσελίτι μαρτιρῶ

Ἄθανάσιος λογοθετίδης μαρτυρῶ

μανθος Χαμτζουλης μαρτιρας.

Πωλητήριο ἀγροῦ εἰς Βούρμπιανην ἔτος 1850

διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου μου γράμματος δηλοποιῶ ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος γεώργη μιχάλης ὅτι ἐπούλησα τὸ χωράφι μου στοῦ γκόγκου τὸν μύλον τὸ λεζάδικον, τὸ ὁποῖον εἶναι προικῶν τῆς γυναικός μου, τοῦ νικόλα ψύλου διὰ γρόσια 180 ἑκατὸν ὀγδοήντα, καὶ εἶναι τέλειος νοικοκύρης ὁ ρηθεις νικόλαος δὲν ἔχει νὰ τὸν διασίση κανένας. τὸ χωράφι αὐτὸ ἔχει συνορίτας, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἶναι ὁ δρόμος, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶναι ὁ λάκος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ λεζάδες καὶ ἀπὸ τὸ κάτω μέρος εἶναι ὁ ἴδιος νικόλα ψύλος, διὰ ἀσφάλειάν του τοῦ ἔδοσα τὸ παρὸν καὶ ἔστω.

1850 πενήντα μαΐου 17 δέκα ἑπτὰ Βούρμπιανη

γιορρη μιχαλης ηποφενομε

ρίζος γιάνι μαρτυρῶ

νηκολα νταλας μαρτηρο

νικόλα τζιτζῆς μαρτιρῶ

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου, σελ. 197.

Δημήτριος Ί. Παπαρίζου έγγραφα και μαρτυρῶ.
(Ὁπισθεν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου)

«Πουλιτίριον το χοραφι του γιοργι τζουρτζουλι στου γγογγου το μιλον».

Πωλητήριον ἔτους 1852

δηνο το σινετι μου εγο ο κατοθεν εγιγραμενος το κοστα χατζη πικλαριτι οτι το επολισα ενα κοματι χοραφιον ης τα σερβινα οπου δολεβι ο τζηκας το το πολισα για γροσια 325 τρηακουσια ηκοσπεντε κε για τα γροσια εχομεν την διοριαν ημερες 7 για να μο τα δοκη κε εχο να δοκο κε το ηκραρι (ἐπίσημον δήλωσιν) ης το μεντζιλισι για να το δοθιν ὁ μπας μπατας (τίτλος) οχι αλο

852 γιναρη 9 κονιτζα

σατηκος κατρη (Σφραγίδα Τουρκική)

ταλιπυς κατῆς (Σφραγίδα Τουρκική)

44,20 ητι σαραντα τεσιρα κε μισο ελαβα απο τους πανο τιν ιδια μερα

8 για μία ὀκὰ καφέν

6 εν.....

241.20 δηακοσια σαρανταενα κε μισον.

Πωλητήριον ἀμπέλου εἰς Βούρμπιανην ἔτος 1855

»1855 ἀπριλίου 3 εἰς τῆς κόνιτζας τὸν καζὰ εἰς χωρίον βουρμπιανη. ὁ δημήτρης αποστόλης πάνος ἐμπρὸς τοῦ νικόλα πεδι τοῦ λιόλη πανταζή. καὶ ὄμπρος τοὺς μαρτύρους. ἔκαμεν ἠκράλη (πώλησιν) εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἶναι τοῦ μουστερι το ἀμπέλη. το ἄλλο μέρος ἐξαρχάδηκον, τὸ ἄλλο μέρος ἢ μήτζενα τοῦ σιούρι. τὸ ἄλλο μέρος μπαρκάδηκον, τὸ ὁποῖον ἀμπέλι τὸ ἐπούλισα τοῦ νικόλα λιόλη πανταζή, διὰ γρόσια ἑκατὸν δέκα πέντε ἀριθ. 115 χαρίζοντας ἀπὸ τὰ τέσσαρα μερη ἀπὸ ἕνα ποδάρι. Τὸν ἄλλον τόπον ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τὸν ἐπούλισα μὲ ἀληθοσίνην καὶ μὲ θελησιν μου, δια αὐτὰ τὰ γρόσια ὅπου εἶπαμαν γρόσια ἀριθ. 115 τὸ ὄντι πούλησε καὶ τὸν ἔκαμε τεσλήμι τὸ ὄντι καὶ ὁ νικόλας τὸ ἔκαμε καμπούλι τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐπερίλαβεν. καὶ τὰ ἀνωθεν γρόσια τὰ περιέλαβεν μπῖρ ταμάμ. καὶ ἀπ' ἐδὸ καὶ ἐξῆς, ὅτι τοῦ δημήτρι δὲν τοῦ ἀπέμεινεν ναλιακῶς ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ εἶναι τοῦ ἀνωθε μουστερι μούλκι, καὶ ἔδωσεν τὴν μαρτηριγιά του καὶ ἔγηνεν σουχοῦτ ναμὲ διὰ θήμησιν καὶ ὑποφένομε

1855 Ἀπριλίου 3 βούρμπιανη

δημητρῆς αποστολη πανου θεβεονο τα ανοθεν

ζηση παπασπήρου μαρτηρο

κοστας παγούνη μαρτιρο

χαρίσις Ἰωάννου τζοπάνου μαρτιρῶ.

Ἰωάννης Χαρίση μανεσης μαρτυρῶ καὶ ἔγραφα μὲ λόγον τοῦ δημητρι ἀποστόλη πάνου ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

Χαρησι νηκολα μηγος μαρτιρας

νηκολα ψηλος μαρτηρας

γεοργη τζημο θανος μαρτηρας με λογον του δια χηρος γηοργη μητση λισκατσιτη

νηκολα τσανακας μαρτηρας

γηοργης μητση μανου μαρτηρας

ζηση παπαναστασις μαρτηρω

παγουνις νικολας μαρτιρω

Χαρισι ντοτι μαρτιρο

νικολα παπαχαριση μαρτιρο

Δημήτριος Ι. Παπαρίζου μαρτυρῶ

ζίσι δούρβαρις μαρτιρω

διμίτρη νησκας μαρτιρο

δημητρῆς γηοργη νουτζης μαρτηρας.

Διανεμητικὸν ἔγγραφον τοῦ ἔτους 1855 (χωρίον Ἰσβορος)

δηλοποιούμεν οἱ κατωθεν ὑποφαινόμενοι ὅτι κατα τα γράμματά μας ὅπου ἔχωμαι δια τον χωρίζμον μας σήμερα ὅσα χωρήζματα εἶχαμαν απο σπητια καὶ καληβες καὶ ἄλώνια αμπαρια κερασματα γητονων και πεδιὸν και μπορτζια δεκατιᾶς ὄλλα αὐτα τα διαμοιράσαμεν καὶ τὰ ισιάσαμεν ἕνας τον ἄλλο ἕως τὸν παρᾶν, δηλαδη ὁ φῶτος μὲ τὸ ντίνη καὶ βασίλη ὅπου ἦταν μαζή ὅτι εἶχαν νὰ λαβαίνουν ἀπὸ τὸν παναγιώτη καὶ νάσιον τόλι τὰ ἔλαβαν, ὁμοίως και ὁ παναγιωτης μὲ τὸ νάσιω τόλι ὅτι εἶχαν νὰ λαμβανουν ἀπὸ τὸν φῶτον και ντίνην τὰ ἔλαβαν και ἀφοισαμαν κοινὰ ὅπου νὰ τὰ ἀποκρηθοῦμαι ὁ μὲν παναγιωτης και νάσιος νὰ δώσουν τὰ προηκεία τῆς τζούπρας και τὰ εξοδα γαμου κατα τὸ μαρτυρημένον δευτέρη ὅπου ἔχωμαι τῆς τζούπρας βασίλη να δώσουν ὁμοίως και ὁ φῶτος και ντίνης τὸ μερηδιὸν τους ὁμοίως και ὅσα ἔξωδα πηγανουν εἰς τὸ χωρήζμα τῆς τζούπρας και ὁ κερεστὲς ὅπου ἔχη ὁ ντηνης ὅσα θὰ πᾶν δια το χωρίζμα της και διὰ δηόρθωμα οἱ τέσσερρης, και ὅσα βεκαέδη εἶναι ἀπὸ δεκατιὰ και ἀπὸ τὸ ἄλωγω ὅπου κράτησεν ὁ παναγιώτης αὐτὰ εἶναι κοινὰ και ὅταν τὰ πάρωμαι νὰ πληρώνη ὁ παναγιώτης τὴν ἀναλογίαν του, αὐτὰ ἔχωμε κοινὰ και ἀμοίραστα τὰ δὲ ἄλλα ὄλλα τὰ ἔχωμε διορθωμένα και ξεμπερδεμενα και ὅποτε ἠθέλλαμαν χωρση πάλιν ὁ μὲν φῶτος μὲ τὸν ντίνη ὁ δὲ παναγιώτης μὲ τὸ νάσιω ἔχωμαι νὰ ἀκολουθήσωμαι κατὰ τὰ προδιορισμένα ἀναμεταξύ μας και ἐγράψαμαν διὼ παρομοια γράμματα ἕνα βαστα ὁ φῶτος μὲ ντίνη και ἕνα ὁ παναγιώτης μὲ νάσιω, και ὑποφαινόμεθα:

1855 μαΐου 13 Ἰσβορος

»φοτος παπαδιμου ηποφενομε

»Παναγηοτης παπαδιμου ηποφενομε

»ντίνης βασίλη ὑπόσχωμαι δια χηρος γηανούλη παναγήοτη και μαρτυρό.
(Σημ.: Τὸ ἔγγραφο συνετάχθη διὰ χειρὸς Γιαννούλη Παναγιώτη).

Πωλητήριον μύλου

εἰς χωρίον Ἰσβορος (νῦν Ἀμάραντος) τοῦ ἔτους 1855

Δηα του παρόντως γραματως γήνετε διλον οτη σημερον εγὼ ηποκάτοθεν υπογεγραμενος ευχαρηστος κε αὐτοθελήτως αποφασίζω κε βγάννω το μερηδιων μου τὸν μιλων εις το μεζατη κε τον δίδω του στεφανη παπαγηότη παπαδίμου δια γρόσια 95 ἔννενηνταπεντε τα οπία τα ελαβα σῶα εος των παραν ληθαρη του μήλου κε αργαστηρια ομου πατανηα κε ὄροτροβγηὰ τα τρηα ἐργαστήρηα κε κανῆς δεν εχη τὴν περηξουσιωτητα δια να του γήνη ταβατζῆς ουτε εγὼ ουτε τα πεδια μου κε θιγατερες μου ουτε αλλως κανῆς σιγγενῆς η γητονας διοτη το εδοσα ευχαρηστως κε τον ανοθεν μήλον τὸν ηχα πατρηκον κε δια τουτω δίδω το παρὸν πουλλητήρηον με ευχαριστησιν μου κε θελησιν μου δια να ἦνε τεληως νηκοκήρης εξουσιαστής ο ηρημένος στεφανης κε ης εληψιν χαρτοσιμου εγηνεν ης απλων χαρτη κε να ἔχη την ησχῆν εν παντη κερω κε κρητυρηω κε ηποφενόμεθα 1855 τη 12 νοεβριου ἰσβορος

»Χαρησης βασηλης μαζη με τα πεδηα μου βεβεονο τα ανοθεν

»τάκη παπαγηανης μαρτηρας

»Παπα Ζισις παρων μαρτηρο

»δίμος γηοργως μαρτηρας

»γηανης γηοτη μαρτηρας

»βασηλη γηοτη μαρτηρας

»βαγγελη Χρηστος μαρτηρας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

Πωλητήριον τοῦ ἔτους 1853

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου γράμματος δηλοποιεῖται ὅτι σήμερον οἰκιοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἐπώλησαμεν εἰς τὸν κύριον Νικόλαον Γεωργίου, καὶ αὐτάδελφόν του Δημήτριον Βουρμπιανίτας, τὸν τόπον μας ὅπου κεῖται εἰς Μαχαλᾶν Σαράβα κάτωθεν τῆς Κούλιας διὰ γρόσια πεντακόσια Ν. 500 τὰ ὅποια καὶ ἐλάβαμεν σήμερον ἐπὶ χείρας μας σῶα καὶ ἀνελλιπῆ μέχρι λεπτοῦ· ὁ ὁποῖος τόπος μας συνορεύει, ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος μὲ τὸ Βασιλικὸν δερβένι, τὸ κάτωθεν μέρος μὲ τὸ σοκάκι τοῦ Σαράβα, τὸ Νότιον μέρος μὲ τὸ χανδάκι τῆς Κούλιας, καὶ ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος μὲ τὸν τόπον τοῦ ποτὲ Ἀναστάση Κατζήμπρα. Δι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον, θέλει ἐξουσιάζουν αὐτὸν τὸν τόπον μας οἱ διαληφθέντες Νικόλαος καὶ Δημήτριος Βουρμπιανίτες ἐφ' ὅρου ζωῆς των, καὶ μετὰ αὐτοὺς οἱ κληρονόμοι των ὥστε νὰ μὴν τοὺς διασεῖση ἢ ἐνοχλήση κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μας, καὶ ὅστις ἄλλος τις τὸ παράπαν· καὶ ἐξ ἐναντίας θέλει ἡμεθα ἡμεῖς ὑπόχρεοι διὰ νὰ ἀπολογηθῶμεν εἰς κάθε ἐνάντιον. Ἐφ' ᾧ ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν μας πωλητήριον ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων, καὶ ἐπεδόθη αὐτοῖς ἀσφαλείας των ἕνεκα, καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 29 Μαρτίου 1853 Ἰωάννινα

»Νικόλαος Θωμᾶ Γκικοπούλας βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

»Ἐλένη Νικολάου Γκικοπούλας καὶ ὡς ἀγράμματος ἐπαρεκάλεσα τὸν Παπαχαράλαμπον καὶ μοῦ ὑπέγραψε, καὶ ἐγὼ βάζω τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἰδιοχείρως †
Χαράλαμπος ἱερεὺς ὁ Νομοφύλαξ καὶ ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γράψας μαρτυρῶ ὡς ἐκ στόματός των

»Δημήτρι Νούλης Μονοδεντρίτης παρὸν μαρτυρῶ

»Ἀλέξι μαρτυρῶ τοῦ Νικόλα Ταβαντζῆ

»Δημήτρης Ἰωάννου μαρτυρῶ.

Τὸ ἴδιο ἄνωτέρω πωλητήριον συντεταγμένο καὶ ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸν Ἱεροδίκη Ἰωαννίνων.

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ)

Ὁ Ἱεροδίκης (Κατῆς) Ἰωαννίνων Ἀχμέτ Ἀταουλάχ (Τ.Σ.). Ἐμφανισθέντες ἐνώπιον τοῦ ἐνδόξου ἱεροῦ Συμβουλίου οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Συνοικίας Σιαράβα τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ὁ φόρω ὑποταλῆς (ραγιᾶς) Νικόλαος υἱὸς Θωμᾶ καὶ ἡ Ἐλένη Κικοπούλου θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Χριστιανή, ἧς ἡ ταυτότης ἐβεβαιώθη, ἐπὶ παρουσία τῶν κομιστῶν τοῦ παρόντος καὶ φόρω ὑποτελῶν, κατοίκων δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως, Νικολάου καὶ Δημητρίου υἱῶν Λώλη ὠμολόγησαν σαφῶς καὶ ἐδήλωσαν ἕκαστος τὰ ἐξῆς. Ἐκ τῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατελούσης ὑπὸ τὴν κοινήν καὶ ἐξίσου κατοχήν, κυριότητα καὶ δικαιώματα ἡμῶν καταστραφείσης οἰκίας καὶ ἤδη ἰδιοκτῆτου οἰκοπέδου μας, κειμένης ἐν τῇ ρηθείση Συνοικία καὶ διακρινομέ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου, σελ. 523.

νης καὶ συνορευομένης μὲ τὰ ἐξῆς ὄρια, ἤτοι ἐξ ἑνὸς μέρους μὲ χάνδακα, ἐξ ἄλλου μέρους μὲ οἰκόπεδον πρῶην καταστραφείσης οἰκίας τοῦ φόρω ὑποτελοῦς Κώστα Κατσίμπρα καὶ ἐκ δύο μερῶν μὲ δρόμον, ἐν τμήμα ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἀπὸ ἕκαστον τῶν τεσσάρων μερῶν ἐδωρήθη διὰ δωρεᾶς εἰρηνικῆς καὶ νομίμου καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς εἰρημένους φόρω ὑποτελεῖς Νικόλαον καὶ Δημήτριον, οὗτοι δὲ ἀποδεχθέντες τὴν δωρεὰν ἔλαβον εἰς τὴν κατοχὴν των καὶ παρέλαβον τὸ δωρηθέν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἰδιοκτῆτου οἰκοπέδου μας μεθ' ἀπάντων τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ δ' ὀριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου πωλήσεως γενομένης κατόπιν προτάσεως καὶ ἀποδοχῆς καὶ ἀπηλλαγμένης παντὸς ὄρου ἀκυρότητος, ἐπώλησαμεν, μετεβιβάσαμεν καὶ παρεδόσαμεν εἰς τοὺς εἰρημένους φόρω ὑποτελεῖς Νικόλαον καὶ Δημήτριον ἀντὶ πεντακοσίων γροσίων, οὗτοι δὲ ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐξίσου ἠγόρασαν παρέλαβον καὶ ἔλαβον εἰς τὴν κατοχὴν των γενόμενοι κύριοι αὐτοῦ, ἐλάβομεν δὲ καὶ παρελάβομεν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν εἰρημένων φόρω ὑποτελῶν ἀγοραστῶν Νικολάου καὶ Δημητρίου ἀκριβῶς καὶ καθ' ὀλοκληρίαν τὸ ρηθὲν τίμημα τῶν πεντακοσίων γροσίων καὶ διενείμαμεν ἀκριβοδικαίως μεταξύ μας. Ἀπὸ τώρα δὲ δὲν ἀπέμεινεν ὀριστικῶς πλέον εἰς ἡμᾶς οὐδὲν δικαίωμα οὔτε σχέσις τις ἐπὶ τοῦ διὰ τῶν ρηθέντων συνόρων συνορευομένου οἰκοπέδου, ὅπερ ἐγένετο ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς καὶ σαῖμπι δικαίωμα τῶν εἰρημένων Νικολάου καὶ Δημητρίου οἵτινες εἶναι κύριοι καὶ ἐξουσιασταὶ αὐτοῦ κατὰ βούλησιν. Ταῦτα εἶπον καὶ ἐπεκύρωσαν καὶ τῇ αἰτήσει των ἐγγράφη τὸ παρὸν σήμερον τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Σεληνιακοῦ μηνὸς Ρετζέπ τοῦ ἔτους Ἐγίρας χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐνάτου.

Οἱ Μάρτυρες, Μουσταφὰ Ραγήπ υἱὸς Χαλήλ ἐφέντη, υἱὸς τοῦ Ἀρχικλητῆρος Νασήτ Ἐμὴν Ἐφέντης, Κλητῆρ Μουλᾶ Μουσταφᾶ, Χαμζᾶ Σπαχῆ Βότσε, Κλητῆρ Σιαμπάν Ἐλιάζ Καστάν, Κλητῆρ Ταχῆρ, Κουρεὺς Ἰμβραῆμ υἱὸς Σουλεϊμάν, Κλητῆρ Ἀρήφ, Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου Ἰσμὲτ καὶ ἄλλοι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν πωλητήριο εἶναι ἀπλοῦν καὶ σύντομον, τὸ τουρκικὸν εἶναι λεπτομερέστερον, ἐκφραστικώτερον καὶ σαφὲς δείγμα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον συνετάσσοντο τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ἔχει πολλοὺς μάρτυρας καὶ ὄλους μουσουλμάνους. Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπάρχουν τρεῖς Ἑλληνες μάρτυρες. Εἰς δὲ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν Ἱεροδίκην διὰ τὴν σύνταξι τοῦ χοτζετιοῦ, ὑπάρχουν πάλιν οἱ τρεῖς Χριστιανοὶ μάρτυρες καὶ τρεῖς Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι ὑπογράφουν πρῶτοι. Ἡ μετάφρασι εἶναι τοῦ δικηγόρου Ἰωαννίνων Ἀθ. Π. Στούπη στὰ 1953.

1853

Μαρτυρία (ἔγγραφος κατάθεσις ἀγροφύλακος)

δίνω τὸ παρὸν μαρτηρικὸν μου ἐγὼ ὁ γιωργι τζουβάκας ντραγάτης τοῦ νικολα ληολη το ἀμπελη στου τοση το ετρηγησεν ὁ μητσης πᾶνος ἐπη λογον ὅτη ηναι δικό του και δινω το μαρτηρικόν μου και οχι ἄλα 1853 οκτοβριου 4 Βουρμπιανη γιωργη τζουβάκας ντραγατης.

Διανεμητικὸν ἔγγραφον τοῦ ἔτους 1854 ἀπὸ τὸ χωρίον Ἴσβορος (νῦν Ἀμάραντος) Κονίτσης

ηποφενόμεθα ἐμῆς ηποκάτοθεν ηπογραμένη σημιόνωμεν τὸν χορησῶν οπου ε-
 κάναμεν σίμερον ἐδὼ του καθενὸς τὸ χορησῶν του με ἀλλώνια και κήπους το σπήτη
 κενουρηω ἐπέσεν του Φότου κατα τοὺς σινωρους το ἀλλώνη κενούρηω του ηδίου κατα
 μέρος του γεράση και η στρατες καθὸς τὰ σίνωρα το παλεὸν σπητη ἐπέσεν του τήνη
 με ἀλόνη παλεὸν κε καληβα χαζήρ φκιασμένη με τὸν κήπων του σινωρεβη με τοὺς
 ἄλλους ομήος κε η κορητζᾶ (γκορτσιᾶ). του παναγηοτη ὁ νωτᾶς (ὄντᾶς) μαζη με
 το αλονη κε κηπον το ἀλόνη κόντα εις τω παλλεὸν κε η καληβὰ χαζήρη (ἔτοιμη) κε
 ἀκόμη τω τζαρδάκη ἐπέσεν του νασιου μαζή με το ἀλλώνη του κενουρηω σινωρέβη
 με το ἀλόνη του φότου κατα ἀκρη του γεωργη παππὰ πάλην η στρατες να περνοῦν
 καθος η συνορη μας τόσων για σπητια ὄσων γι ἀλλώνηα ὄσων κε κιπάρηα κε δια τα
 ἀνοθεν κενούρηια το σπιτη να γήνη το φκηασιμόν του κηνὸν για τους τέσσερης ὄσων
 ἐξοδὼν πάη μαζη με μαστορικὰ πέτρες ξηληκὸ πλακα περώνηα ταβανηα ὄλα καθὸς
 ὁ νωτᾶς ο παλεος κε ο κερεστῆς ὄσων ἢ μέτρη τους θέλη μακρῶν φάρδος κε ηψων
 κε εχη να τελληώση ὄλα για τοὺς τεσσερης κηνῶς μαζή με την σκαλαν του κε πορτες
 κε παραθηρα ἀκομη το τζαρδάκη ἐχομε να του γιρησωμε του νασιου δηακοσηα
 γροσηα η τέσσερης ἀδελφῆ δια τήν καλίβα τήν κενούρηαν κε εχη να γηρήσι του φό-
 του ο τήνης γροσια 50 πενήντα ομήως ο τηνης του φότου ἀπο ἀπαρηα (ἀμπάρια)
 νὰ γηρήση γροσια 20 ἡκοσι κε δια τήν ηδιαν καληβα βρηζαχερον κε πεταβρα κε
 ξηληκὸ το εχουν κοινων ομηος ο παναγηότης του νάσιου θα γηρήσι δια την καληβα
 κενουρηα καθὸς κε ο τήνης του φότου ἀκομη κε ο τήνης εχη να γηρήση ἀπο ἀπάρη
 (ἀμπάρι) γρόσια 40 σαράντα κε του νάσιου κε ο παναγιότης εχη να περνη δια το
 ἀλλωνη το κενουρηω γροσια 50 πενηντα ἀπω τους τέσσερης οπισθέν της καληβας της
 κενουρηας φκηασμένης κε εχη κε ὀληγον τοπον ο παναγιότης ὄς την ακρη τον δεν-
 δρων οπου ἦνε ο σηνορωσ κε πάλην ὁ τήνης ἐξαναγηρησεν κέ εσμηξαν με τον φοτον
 κε πεδιά του κε ὀποτε θελουν διαχοριζομε πάλην θελη παρη ο τηνης το χορισμά του
 κε ἀλόνη κε κηπον καθὸς ἀνοθεν κε εχη να μηρασι τα ἀλλα πατρηκα διότι δεν τα ε-
 χώρησαν σίμερον η τεσερης ἐξὸν ἀπο τα ἀνοθεν χορησμενα εχη να χορήση το δικόν
 του χορησμα καληβα κήπον ὄς φενετε ἀνοθεν. ἐδω τον νέον ἀβγατησμον ἐξον ἀπὸ
 πατρηκὰ εχουν να τα μιρασουν με τα πεδηά του φοτου χρεος η ἐναντη καθὸς το
 σημφονητικο μας κατα ἀναγνωρηση κε ἀπο γηρησμετα οπου εχομεν σημηομένα ἀ-
 νοθεν κι εφοσον ἀποφεγη ο τηνης την ἀναλογιαν του εχη να ἀποκρήνετε ὀπόταν χο-
 ρήσι με τον φοτο ἐπιδη εσμηξαν σίμερον κε δὲν του τα ἐδοσεν. ἐξὸν παρομια κε ο
 νασιος με τον παναγιωτην ὀποταν χορήσι ομήος ὄσαν ὁ τηνης εχη να ἀπροκρηνετε
 ὀποταν χορηση ὄς καθὸς διαλαμβάνη ἀνοθεν. ἀκομη κε ὄσα πραματα ἐμηρασαν ση-
 μερον βόδια κε γιδια ἀπο πατρηκα εχουν να μηράσουν ενα βόηδη ο φωτωσ με τον
 τινη κε γιδια. Ομήος κε ο παναγηοτης κε νάσιως ηδὲ κε ἀβγατησουν ὄσον βοδια το-
 σων γιδια εχουν να μιρασουν με πεδιά φοτου κε παναγηοτου ηδε κε ὀληγοστηνουν
 εχουν να διαμηρασουν γιδια. ὄσων πορτζη ἐβαλθη σίμερον ὀποταν χορησουν τὰ
 πεδια τηνης κε νασιος εχουν να τω γνορησουν ὄς καθὸς πατρηκον τους νακτη κε

πορτζη (χρέος) κε σημηονωμεν σήμερασ οπόταν χορήσουν τα πεδια εχουν να τὸ φορτονοντε τηνης (Ντίνος) κε νάσος.

Τήνης 234 διακοσηα τρηαντα τεσερα

νασος 234 διακοσηα τρηαντα τεσερα

φοτος 234 διακοσηα τρηαντα τεσερα

παναγιότης 234 διακοσηα τρηαντα τεσερα

ακομη κε δια την τζουπρα εγηνηκαν τα εθοδα τα εχομεν κηνα εις τεσερα

936 ἔννακοσια τρηαντα ἔξη το ωλον εβρεθη πατρικὸν καθὸς κε το νακτη ο καθεις οπου να γνορίση κε οταν πάλην ὁ τίνης κε ὁ νασος κε αυτος κε χορήσουν εχουν να αποκρηνοντε εις το ἀνοθεν πορτζη δια τουτω ἔγηθεν το παρὸν δια να σταθούμε ο καθένας ος καθος ανοθεν γραφωμεν. δῖω παρομηα κε ηποφενομεθα.

1854 τῆ 26 φευρουαριου.

»φοτος, μὲ ευχαρηστηση μου στρεγο ης οσα ανοθεν

»παναγηότης. Ευχαρηστηση μου στρεγο ης οσα ανοθεν

»τηνης με ευχαρηστηση μου στρέγο ης οσα ανοθεν

νασος με την ευχαρηστηση μου στρεγο ης οσα ανοθεν

Παπαζησης παρον μαρτηρῶ (ὁ συντάξας τὸ ἔγγραφον)

γηανη παταζης μαρτηρο

γηανη γηότης μαρτηρο

γηανη μπογτης μαρτηρας

Οποταν χαλασουν το σπιτη κε τζαρδακη εχουν να αφηνουν εξη 6 πιθαμας τοπον δηα σοκάκη. ηποφενομενος για τα ανοθεν χορησηματα ο ιδιος παπα (ζήσης).....

Ὁμολογία χρέους τοῦ ἔτους 1854 (Βούρμπιανη)

Νο 320 ἤγουν γρόσια τριακόσια εἴκοσι ἔδανίσθην ὁ ὑποφαινόμενος ἀπὸ τοὺς κυρίους σουρλαίους γιάννην καὶ κώταν καὶ ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω αὐτὰ μὲ τὸν τόκον τους πρὸς δέκα πέντε τὰ ἑκατὸ τὸν χρόνον ὅσος κερὸς ἤθελεν ἀπεράση καὶ εἰς κάθε καλήν του ζήτησιν ἔχω νὰ τὰ πλερόνω ἀπροφασίστως κεφάλαιον καὶ διάφορον, καὶ ὑποφαίνομαι.

τῆ 18 νοεμβρίου 854 πενήντα τέσερα Βούρμπιανη

νικόλας ληόλης ηποσκομε τανοθεν

Νικόλαος Κώνστα Γραμματικοῦ μαρτυρῶ

δημο ναστος μαρτηρο

Χαρηση μανεσις μαρτηρο

(Ὅπισθεν τοῦ ἔγγραφου)

τὰ ὀπισθεν γρόσια κεπιπλέον τὸν διάφορον ἕως σήμεραν τὰ ἔλαβον διὰ χειρὸς Νικολάου λιόλιου τὰ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τῶν χιλίων τετρακοσίων τοῦ κοινοῦ Βούρμπιανης ἢ ὁποία ὁμολογία ἐξοφλήθη μὲ ἄλλας ὁμολογίας ἀπὸ ὀνόματα Βούρμπιανης ὁμοῦ μὲ τὴν παρούσαν, καὶ τὴν ὁποίαν τὴν βαστᾶ ὁ δῆμος νάστου. ἡ ὁμολογία τῶν χιλίων τετρακοσίων ἦτον δοσμένη ἀπὸ μόνον τὸν Νικόλαον λιόλι 1855 8βρίου 30 Ἰωάννης Κύρκας Ἰωαν. Σούρλα.

Προικοσύμφωνον ἔτους 1855

εἰς δόξαν θεοῦ 1855 εἰς τὸν Κασαμπὰν τῆς κονιτζας προικοσιμίωσις τοῦ κύριου κωνσταντίνου παναγιότου κοντη δελβινιότη πρὸς νομιμον γυναίκα μαρίναν θυγατέραν γεωργίου ντόβα κονιτζιώτου

4 τέσσερα πουκάμισα τῆς νύφης καλὰ γρ.	200
4 τέσσερα ἔτι βασταχτάρικα	80
1 ἓνα βρακοπουκάμησον του γαμπροῦ καὶ μιὰ φουστανέλα	100
1 ἓνα βρακοπουκάμησον του νούνου	
1 ἓνα πουκαμησον της πεθερὰς	
1 ἓνα συντόνι πιριτζικάνιο	50
1 ἓνα ὁμοιον δεύτερον	20
2 δύο μαντίλια τῆς νυφης	14

 464

ἔνια ἔτερα δια δώρες	
ἓνας φουτὰς καὶ μιὰ μαντίλα	10
ἓνα ζευγαρι κορδέλια τῆς νύφης	27
ἓνα μαντιλι (τζεπάρη;)	3
μιὰ σαλταμαρκα τῆς νύφης	0,40
ἓνα φουστани βασταχτάρικο	25
αντερι και γυλέκι	40
1 ἓνα τουμάνι	20
6 ἕξη ζευγαρια τζεράπια	40
ἓνα στρόμα και ενα προσκέφαλο γραμοτο	140
ἓνα πάπλωμα	125

 894

Εἰς μετροιτα γρόσια 2000

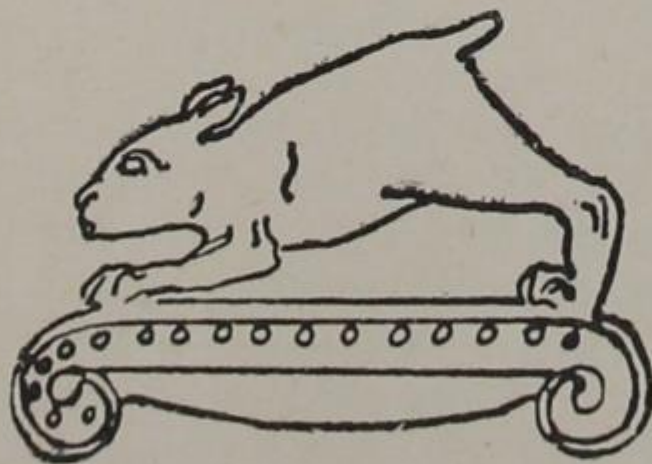
δύο χιλιάδες ὠχτακόσια ἔνενῆντα τέσσαρα 2894

Νικολα κοντις

γιανις μιληνγκος μαρτιρω

Κοσταντης Γιόργη το δουλου μαρτιρω

Χριστακη τοβας μαρτιρω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ*

Ὁμολογία δανείου τοῦ ἔτους 1856 (Κόνιτσα)

(Σφραγίδα καὶ γράμματα τουρκικὰ)

γροση 360 ητη τρηακόσια εξηντα γροση χρεοστο εγο ηποκατοθεν γεγραμενος παρα τον θαναση σανοθητην τα οπηα γροση τα εχο με δηορηαν εος παζαροπουλον δηα χαρης φηληας να του τα δοσο χορης λογον προφάσεος αν κε περαση απο την δηορηαν να τρεχουν με τον δηαφορον τους κε ης δηαταγην του θελο τα μετρηση κεφαλη κε δηαφορον δηα τουτο εδοσα την παουσα μου ης τα χερηα του κε ης ενπροστεν τους μαρτηρους κε ηποφενομε κατοθεν

1856 γεναρηου 17

τζολας παπαπρόκου μαζη με τα πεδηα μου απο σανοβον ηποσχομε τα ανοθεν γροση δηα χηρος παπασπηρου γηοργη παπακοστα παρακαλεστηκος τον ηπογραψα κε μαρτηρο

μιτρο (πέτζος;) μαρτηρας

γηοργης τζολας μαρτηρας

πρόκος παπαπρόκου υπόσκομαι τάνοθεν γρόσια καὶ ὡς ἀγράματος τοῦ ὑπόγραψα ἐγὼ Σπύρος Δημητρίου Γκόντζου μαρτυρῶ.

Συμφωνητικὸν ἔτους 1856 (Κόνιτσα)

δια το απελη οπου εχο πουλημενο του διμητρη κοτζου το εχο συμφονηα να το δουλεψο και να μηρασομε ης την μεσι δια ταυτο διδο τον τεσκερεν μου δια σιγορηα του διμητρη και ηποφενομε κατοθεν

1856 μαρτιου προτη

παπασπηρος κε ζησις κε θιμηος ηποσχομεστε τανοθεν σανοβο

νηκολας ζαχαρις μαρτηρας

θανασις μιτρο παρον μαρτιρο.

1857

Ἐπιγραφὴ ἐπὶ ἐξωφύλου παλαιοῦ Τριωδίου (Κόνιτσα)

Διὰ τοῦ παρόντος γίνεται δῆλον ὅταν ἐχειροτονίθην καγὼ ὁ ἐλάχιστος σταῦρος ἱερεὺς τοῦ ποτὲ Ζησιάδι παρὰ Ἀρχιερέως Χριστοφόρου, δηλαδὶ ἀπολονιάδος εἰς τοὺς 1857 76οῦ 9 Κόνιτσα.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ΚΓ' τόμου, σελ. 637.

Ὁ γράψας ὁ ἴδιος Παππᾶ σταυρὸς εὐήμεριος καὶ ἐπιτροπεύοντος ὁ κύριος Γεώργιος Μίτζου λιάπα.

Καὶ συνδρομητῆς διὰ τὸ παρὸν Τριώδιον, δηλαδὴ δέσιμον ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Χριστοδ. Φακῆ. Παππᾶ σταυρὸς γράψας α.ω.ξ. Ἀπριλίου Β΄.

1858

Ἀπρίλιος

Βιβλιάριον ἐν ᾧ σημιοθήσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἀνακαινισθησομένης ἐκκλησίας ἐν χωρίῳ Βουρμπιάνη τῆς Ἐπαρχίας Κονίτισης, τῆς σεμνουμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, περιέχον φύλλα ἑκατὸν ἡριθμημένα, ἐπιδίδετε τῷ αἰδεσίμῳ ἱερεῖ κυρίῳ Ζήσῃ παπαδήμου Βουρμπιανίτη. Ἐκαστος συνδρομητῆς ἐγγράφει ἰδία χειρὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπίσις ἕκαστον φύλλον τοῦ παρόντος σφραγίζεται τῇ σφραγίδι τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου Βούρμπιανης.

(Σφραγὶς ἐκκλησίας Ἁγίου Δημητρίου)

Νικόλαος Κώνστα Γραμματικῶ

Δημητρὶς λαμπρὸς τσοπάνος

δημητριὸς Χρ. κοντογιάνης

γηοργγὸς μηχάλης

Νικόλαος Ζ. τσουκαλῆς

Μήτση Ν. Παπατζήμου

ριζὼ νασου μπεζεντες

Ἰωάννης νικολαου κησκα

κηπαριση Βενετης

Ἰωάννης γγαποτζης

γηοργγὸς Χριστου γηοσης

μηχαλι ζηκο φουντος

Ζηση κακαβας

Γ. διμόπουλος

νηκολα γοσης

Ζωσιμας Ιοάννου

Κιπαρίσης Ζήκου

ζηση σοπος

«Ἀκολουθεῖ κατάλογος διακοσίων πενήντα καὶ πλέον συνδρομητῶν, καὶ μὲ τὰ ποσὰ ποὺ καθένας προσέφερε».

Διανεμητήριον κοινῆς περιουσίας εἰς Βούρμπιανην τοῦ ἔτους 1859

«Ἴσον ἀπαράλακτον τοῦ πρωτοτύπου † αἰδεσιμότατοι κύριοι παπαδημήτρη πρωτοπαπᾶ παπαποστόλη παπαγεώργη παπακώστα οἱ ψαλοντες εἰς βούρμπιανην ἔλαβον τὴν ἀπαντησὴν σας ὅπου μοῦ γράφετε δια τὰς τρεῖς ἀδελφᾶς θυγατέρας Ἰωάννου Κωνσταντίνου ὅτι ἡ μαρία καὶ πούλα ἔστρεξαν διὰ νὰ μοιράσουν τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ των πραγμα ἢ δε χρύσο δεν πηθεται μὲ κάτι ἄνευ λόγου προφάσεις ἄλλ' ὡς μανθάνωμεν αὐτὰ τα πραγμα στεκονται εἰς τα χωρια. ἐκκλησιαστικῶς διοριζεσθε νὰ πηγαίνητε ἐσῆς οἱ τέσσαροις ἱερεῖς καὶ νὰ φωνάξητε καὶ τὴν χρύσον καὶ ἂν δὲν θελήση καὶ τώρα νὰ ἀποφασίσετε μόνοι σας νὰ κάμητε τὴν διανομὴν εἰς τρια μερίδια νὰ γίνουν καὶ τρεῖς κλήροι τῆς κάθε μίας εἰς ὅλα τὰ πράγματα καὶ μετὰ καὶ τρια γράματα τί λαμβανει ἢ κάθε μία. καὶ ἂν δὲν θελήση ἢ χρύσο νὰ παρησιασθῇ ἄς μείνη τὸ μεριδῆον της εἰς τὸ ἴδιον μέρος ὅπου εὐρίσκεται πλὴν νὰ προσπαθήσητε νὰ τὰς συμβηθάσηται νὰ εὐγάλουν τὸ χρέος ἂν ἦπάρχη τὰ μνημόσηνα καὶ ὅτι μεινουν νὰ γίνουν τρια μερίδια καὶ οὕτω ποιήσητε καὶ ὑγειένοιτε

1859 10 μαρτιου

Ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ἀρχιμανδρίτης Εὐάγγελος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† κατά τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν διαταγὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὡς ἄνωθεν τὸ ἴσον διαλαμβάνη ὁποῦ μᾶς διατάτη διὰ νὰ μοιράσωμεν τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντίνου Χρῦσον πούλαν καὶ μαρίαν τὰ πατρικά των ὡς καὶ μητρικά των πράγματα, ἐν τῷ ἅμα καὶ ἡμεῖς ἐσυνάχθημεν καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὸ ὀσπήτιον Ἰωάννου Κωνσταντίνου καὶ τοὺς κάναμεν ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν τὴν μοίρασιν ὡς κάτωθεν διαλαμβάνη τὰ πάντα ὀνοματοδῶς. τῆς μὲν Χρῦσος ἔπεσεν μερίδιον ἀπὸ σπήτι καὶ σπητότοπον τὸ χαγιατί αφίνοντας τα σταλάγματα τῆς πούλας μίαν πηθαμὴν ἕως τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν γονιὰν γεωργίου στέργιου κατ' εὐθείαν γραμὴν τρεῖς σπηθαμὰς ἀπὸ τὴν αὐλὴν κατὰ τὰ σημάδια ὁποῦ ἐβάλαμαν ἀπὸ καλύβα καὶ ἀμπελοχωραφα τῆς ἔπεσε ὁ κῆπος κατὰ τὴν πέτραν τὸ ἀπάνω πεζούλη ἢ μισὴ καλύβα τὸ μισὸν ἀλόνη καὶ ἢ μισὴ καριδιά, ὁ δὲ κερεστὲς καλύβας θὰ μηρασθῆ τὸ ὑληκὸν εἰς τὰς τρεῖς ἀδελφάς, ἕνα πεζούλη τοῦ πάπου τὸ ἐπάνω κατὰ τοῦ τσοῦκα, ἐν πεζούλη εἰς τὸ πλάη το κατὰ ὑποκάτω ἀπὸ τὴν καριδιὰν ἕως τὸν διμόσηον δρόμον καὶ ἕως τὸν λάκον, ἐν πεζούλη εἰς τὸ παληάμπελον τοῦ πάπου κατὰ τὸν λάκον, ἐν ἀμπέλη στήν φητιὰν τοῦ νικολάκη ὑποκάτω, ἐν κομάτι χωράφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν αὐλὴν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὴν σουμάραν τὸ παληάμπελον κατὰ τῆς κητζαντόνενας, καὶ τὸ χωράφη τὸ μπαήρη κατὰ τοῦ παπαδημήτρη ὄλον, καὶ τὸ κάτω μέρος τὸ χωράφη κατὰ τῆς γάτζως. Ἐν κακάθη μεγάλον, ἐν σάνι, δύο τζαπιά, μία πηροστιά, ἐν βαένι μεγάλον. Ἀπὸ χρέος τῆς ἔπεσεν νὰ δίδη γρόσια Ν. 940:20 ἔνεακόσια σαράντα καὶ παράδες εἴκοσι. εἶχε δομένα μέσα εἰς τὸ σπήτι αὐτὸ γρόσια Ν. 1280 χίλια διακόσια ὀγδοήκοντα, ἐκπίπτοντας τὸ ἀνάλογόν της ὁποῦ τῆς ἔπεσεν νὰ δίδη γρόσια ἔνεακόσια σαράντα καὶ παράδες εἴκοσι, θέλη νὰ λαμβάνη ἀπὸ μαρίαν τὴν ἀδελφὴν της γρόσια τριακόσια τριάντα ἔνεα καὶ μισὸν Ν. 339.20. Τῆς πούλας τῆς ἔπεσεν ἀπὸ σπήτι τὸ κτησμένον σπήτι ὄλον μὲ τὰ τηχία του καὶ μὲ τὰ σταλαγματά του καὶ μὲ τὸν τόπον ὁποῦ ἔχει ὀπισθεν ἕως τοῦ Λάμπρου Μάντζακα τὸ δὲ ἐμβασμά της εἶναι ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν γονιὰν τὴν στρογγυλὴν κατ' εὐθείαν γραμμὴν εἰς τὴν κορφὴν Χρῦσος κατὰ τὰ συνόρατα ὁποῦ ἐβάλαμαν. ἀπὸ ἀμπελοχώραφα ὁ κῆπος τὸ κάτω πεζούλη κατὰ τοῦ τζερμελῆ, ἢ μισὴ καλύβα, τὸ μισὸν ἀλόνη ἢ μισὴ καριδιά, καὶ τὸ ὑληκὸν καλύβας νὰ τὸ μοιράσουν οἱ τρεῖς ἀδελφές, ἕνα πεζούλη τοῦ πάπου τὸ κάτω κατὰ τοὺς τουρλακάδες, ἐν πεζούλη εἰς τὸ πλάγη ὁμοῦ μὲ τὸ πεζουλόπλον κατὰ τοὺς τουρλακάδες, ἐν κομάτι παληάμπελον κατὰ τοῦ Μανέση, τὸ μισὸν ἀμπελη εἰς τὸν ἀθηανάσην κατὰ τὸ βακούφηκον, τὸ μισὸν τὸ ἀμπέλη εἰς τὸ μαραντάκη κατὰ τοῦ Τσοῦκα ἀπὸ τὴν ἀγκονιὰν κατευθείαν γραμμὴν ἕως τὴν κερασιὰν τὴν σούλεκη, τὸ δὲ μπαήρη τὸ κάτω πρὸς τὸ ποτάμι, ἐν κομάτι χωράφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τῶν Νταλαίων, καὶ ὁ κῆπος ὁποῦ εἶναι πλησὴον τοῦ Τσοῦκα καὶ τζερμελή, τὸ παληάμπελον εἰς σιουμάραν τὸ μεσιακόν, καὶ τὸ χωράφη κατὰ τῆς Τζουκαλως ἕως τὸν μεγάλον δέντρον καὶ τὸ κομάτι τὸ κορφινον πρὸς τοῦ Παπαδημήτρη ἕως τὰ δενδρούλια τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν της. Ἐν τηγάνι, ἐν τεψί, μία τέντζερι μικρὴ χωρὶς καπακι, δύο σανηα, δύο δικέλια, ἐν ντζαπη, ἐν φτιάρη, ἕναν φεγγίτην, ἕνα παλλαιοκάκαβον μικρό, μία μισοκὰ μπακηρένια, δύο βαενόπλα, ἕνα ζύγη. ἀπὸ χρέος τῆς ἔπεσεν γρόσια ἔνεακόσια σαράντα καὶ μισὸν Ν. 940:20. Ἐκπίπτοντας τὸ ἀνάλογόν της ὁποῦ θέλη νὰ πληρώση τὰ 940.20 θέλη νὰ λαμβάνη ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν της μαρίαν γρόσια 126 ἑκατὸν εἴκοσι ἕξ. τῆς δὲ μαρίας τῆς ἔπεσεν ἀπὸ σπητότοπον τὸ ὀπισθεν μέρος κατὰ τὰ συνόρατα τῆς πούλας καὶ πρὸς τοῦ παπακώστα τὴν καλύβα καὶ ἀλόνη του, τὸ δὲ ἐμβασμά της θέλει ἀπερνᾶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ θὰ ἀπερνᾶ καὶ ἢ ἀδελφί της πούλα, ὁ δὲ ἀβορὸς εἶναι κοινὸς εἰς πούλαν καὶ μαρίαν, τὸ δὲ ὑληκὸν ὁποῦ ἔχει ἢ αὐλὴ ἀπὸ τὴν γονιὰν τὴν στρογγυλὴν καὶ ἕως τοῦ παπακώστα τὸ ἀλόνη καὶ ἕως τὸ σπήτι τῆς πούλας καὶ ὅσα ληθάρια εἶναι μέσα εἰς τὴν αὐλὴν ἄχτιστα τὰ ὁποῖα ὄλλα αὐτὰ εὐρίσκονται εἰς τὸ μερήδιον τῆς χρῦσος θέλη νὰ τὰ πάρη ὄλα ἢ μαρία, ἐπειδὴ ἢ χρῦσο καὶ ἢ πούλα ἔχουν τὸ ὑλικὸν καὶ αὐτὰ νὰ τὰ πάρη ὄλα ἢ Μαρία. ἀπὸ ἀμπελοχώραφα, ὁ κῆπος ὁ μεσιακὸς δηλαδὴ τὸ μεσιὸν πεζούλη, τὸ παλιάμπελον κατὰ τὸν λάκον καὶ κατὰ τοῦ τουρλάκη,

τὸ πεζούλη τοῦ πάπου τὸ μεσιακόν, τὸ πεζούλη εἰς τὸ πλάγη τὸ μεσιακόν, νὰ ἔχη τὴν ἔξουσίαν τῆς καὶ τὴν καριδιὰν τὴν μεγάλην κατ' εὐθείαν γραμὴν ἕως τὸν πλόναν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν σικαμιάν, ἐν πεζούλη εἰς τοῦ πάπου τὸ μπατάνι, εἰς τὸ παλιπέλον, εἰς τὴν μέσην, τὸ μισὸν ἀμπέλη εἰς ἀθανάσηον πρὸς τοῦ δημήτρη μούσ ἀμπέλη εἰς μαραντακι κατὰ τὸν λάκον συγκρατούμενον καὶ τὸ μπαήρη ἕως τὴν κτζουπιὰν τὴν μικρὴν κατὰ τοῦ σεγκούνα, ἐν κοιάτι χοράφι εἰς τὴν ἐκλισίαν στῆσσην κατὰ τὰ συνορατά του, τὸ παλιάμπελον εἰς σιουμάραν κατὰ τὸν λάκον συγκρατούμενον μὲ τὸ ἐπάνω χοράφι τὸ μεσηκόν καὶ τὸ κάτω χοράφι ὅπου ἔχει τὴν καριδιάν, μίᾳ τέντζερη μεγάλη μὲ τὸ καπάκι τῆς, δυὸ σάνια, ἕνας λουστός, μίᾳ πιροσ μικρή, ἕνα ἀμπάρι, ἕνα ρακοβούτζη, ἐν μουρτζάλη, ἐν ἀριμοκάδη. ἀπὸ χρέος τῆς πεσεν γρόσια ἔνεακοση σαράντα καὶ παράδες εἴκοσι N. 940,20. Ἔχει ἐμβασιμ μέσα εἰς τὸ σπήτι γρόση τετρακόση ἑβδομήντα πέντε N 475 θελεὶ νὰ δόση ἀκό τετρακόση ἑξήντα πέντε καὶ παράδες εἴκοσι, νὰ δόση τῆς Χρῦσος τριακόση τάντα ἑνέα καὶ παράδες εἴκοσι, καὶ ζολότα τῆς δὲ πούλας ἑκατὸν εἴκοσι ἕξ γρόσ νὰ δόση. Τὰ δὲ παληοχόραφα ἑξῶν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν τὰ ἐξωτερικὰ ἔμιναν κινά, θέλω τὰ μιράση δὲ ἢ τρεῖς ἀδελφές. καὶ τὰ ἐπίλιπα μνημόσινα τῆς μητρός των θέλουν ἐκτελέση ἢ τρεῖς ἀδελφές. οὕτως ἐκάναμαν τὴν μίρασην. ὅθεν ἔγιναν τρία παρόμι ἔνγραφα καὶ ἐβάστασαν ἢ καθεκάστη ἀδελφὴ ἀπὸ ἐν πρὸς ἀπόδιξήν τῆς καὶ ἡμ κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς μιτροπόλεως ὑποσημειούμεθα.

1859 ἑνέα μαρτίου 19 Βούρμπιανη

Οἱ διορισμένοι παρὰ τῆς ἱερᾶς μιτροπόλεως:
 παπαΔημήτριος παπασωτήρη ὁ πρωτόπαπας
 παπαποστόλης ντίλη
 παπαγιώργης παπαζήκου
 παπαΚώστας κοντῆς
 παπαγεώργιος παπαχαρίσι μαρτυρῶ
 παπανικόλας παπαναστάσι μαρτυρῶ
 παπαγιώργη σωτήρι μαρτυρῶ
 Ἰωάννης Δ. παῖθάννου μαρτυρῶ
 παγούνη νικόλας μαρτυρῶ
 Χρῖστος Γ. μανόλη μαρτυρῶ
 ζήσης ὑκονόμου μαρτυρῶ
 παπαζήσης παπαδήμου μαρτυρῶ
 γιώργη λάμπρος μαρτυρῶ
 γιάνη μάντζακας μαρτυρῶ
 Χρῖστο λάμπρος

ἀποστόλης Γεωργίου γιόση μουχμπιρῆς μαρτυρῶ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθεν
 πογραφῶν (Σφραγίδα)

ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων καὶ βελλᾶς ἐπίτροπος ἀρχιμανδριότης Εὐάγγελος ὑποβ
 θεοῖ τὴν πράξιν καὶ γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν

Κωτούλας Δ. Παπαῖθάννου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἀπαράλακτον ἐστὶ τῷ πρωτοτύπ
 παπα Κώστας κοντῆς μαρτυρῶ ὁμοίως
 παπαγιώργης παπαζήκου μαρτυρο ὁμοιος
 γηανούλης σούρας μαρτηρῶ

Χρῖστος Κ. κονίνης Μουχτάρις μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἀπαράλακτον ἐστίν.

(Σφραγίδα τουρκικὴ)

Μία δημοπρασία (πλειστηριασμός) τοῦ ἔτους 1859

ἀπὸ ἔλιψιν χαρτοσήμου ἔγινεν εἰς ἀπλοῦν χαρτὶ

διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου γράματος δηλοποιούμεν οἱ ὑποφαινόμενοι μπραζιότες κοινὸν ὅτι εὐχαρίστως σήμερον ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἐπουλήσαμεν εἰς τὸν μῆχον Καρατζίμον τὰ κάτωθεν.

2 δύο κομάτια χωράφια τῶν ραμαντάνηδων εἰς τὴν Κορομηλιὰν στὸ μπ(ά)τζον τὸ ἓνα στὴν Κορομηλιὰν καὶ τὸ ἄλλο ὑποκατω διὰ γρόσια 360 τριακόσια ἑξήντα, καὶ ἓνα κομάτι ἀμπέλι τοῦ γιάνη ἀδάμου εἰς τὸ ρόνγι διὰ γρόσια 250 διακόσια πενήντα, ὅλα γρόσια 610 ἑξακόσια δέκα τὰ ὁποῖα γρόσια ἐλάβαμεν σήμερον ἐπὶ χεῖρας σῶα καὶ ἀνελειπή. καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἕξῃς θέλει ἦναι τέλειος ἐξουσιαστής τῶν κτημάτων αὐτῶν νὰ τὰ ἐξουσιάσῃ ὡς βούλεται καὶ ἂν κανένας ἤθελεν τὸν ἐνοχλήσῃ τίποτες ἢ ζημιώσῃ ὑποσχόμεθα οἱ ὑποφαινόμενοι κοινῶς νὰ τὸν ἀποζημιώνομεν, καὶ ὑποφαινόμεθα καὶ ὁ κόστας ραμαντάνη δὲν ἔχη νὰ καριστήσῃ τίποτες ὡς ἄνω.

Τῆ 17 Αὐγούστου 1859 μπριάζα (νὺν Δίστρατο)

Παπαδιμιτρι κουσι μαρτιρο

τεγο

θανασι ασιμου ηποσχομε

τζημος στρηπας ποσκομη

γιοργη στροπου δια χιρος τεγο

ζιωγα μητρις δια χιρὸς θανασι τζιμου

νικολα θιμιο

θομος γιοργι παρον

γηοργη θανασι κε ζισι παρον

νικολα τεγο παρον

γιοργος γιρασι παρον

τεγο γιοργη (Πίσπα;) μαρτιρὸ

τεγο νιτζο μαρτηρο

νασι τεγο

γιανη μαργαριτι μαρτιρο

σταβρη μαρτιρο

θιμος γερας μαρτιρο

γιανη αρονα

κοκο θοδορο (Γκόγκος)

νηκο γιανος (ἢ Μάνος)

θιμος βρασκας παρον

Χριστο ζυση τρονπος παρον

τεγος τζημος παρον

γκανης παρπας

Νικολας τάσου μαρτιρας

γηανούλης Γ. σούρλα μαρτιρῶ

Δημητριος Ἰωαννου Σούρλα μαρτυρῶ

τολη γιοργι τοδουλου μαρτυρω

Βασίλεις Ἰ. κασ. λη μαρτιρῶ

ἀθανάσιος Ζήση μαρτιρῶ

Νικόλας ζήσι μαρτυρῶ

Ἐμέτρησαν διὰ τὰ ὀπισθεν εἰς τὸν προτζιλὴν Κοσταντίνος Γ. Ἀντωνίου βουρμπιανίτην γρόσια 370 τριακόσια ἑβδομήκοντα τῆ 18 δεκαοχτῶ Αὐγούστου 1859 ἔ-

τη ἔδωσαν 240 διακόσια σαράντα ὁμόλογον εἰς τὸ κοινὸν 22 αὐγούστου 859
 $240 + 370 = 510$ ἑξακόσια δέκα

Σημείωση δεκατιστοῦ

1859

γιανη μηρας γοντζε (τοποθεσία) καλαμποκη 100 εκατο οκαδες δεκατον να δ
καθαρες 100 οκατὸ και δηο οκαδες φασολα 2
(ὄπισθεν τοῦ σημειώματος) την οπιστεν δεκατιν το την επλιροσεν κε εξοφλι
1859 αυγουστος 21 τζιμαλις

(Σημ. Ὁ Τζιμάλης φαίνεται πὸς ἦταν ὁ δεκατιστής)

Συμφωνητικὸν

ἐκποιήσεως ξυλείας (κατασκευῆς ὑδροπρίονος) τοῦ χωρίου
"Ισβορος, ἔτος 1860

Ηποφενομεθα εμης ηποκατοθεν γεγραμενι βασιλης κοσταντηνος κε στεφανις
νασις απο χοριον τρακα ὅτι εσινφονησαμε νὰ φηκιασομε ενα πιργιονι ης το βουνο
ηζβορου απο το πιργιονι και απανο ος τη ραχη σου (στό;) παλαμανι κε το εχ
γροσια 3350 ητι τρις χοιλιαδες κε τριακοσια πεννυτα τον καθεκαστον χρονον
τους δινομε τα μισα ης ηκοσι μαγιου κε τα μισα ης ηκοσιεξι Ιουλιου κε το δεκα
το βασιλικον ηνε απανο μας εμας τους οιδιους δια τουτο δινομε το σενετι μας δια
γουριαν του χοριου ηζβορου 1860 Οκτομβριου 15

Κε τὰ ανοθεν γροσια νὰ τὰ μετρισσο τους χοριανους εμπροτεν ης των εκλι
καθος διαλαμβανι ις τανοθεν ομιος να δηνομε κε τα σανιδηα δια το βακουφι εμ
ποκατοθεν εγο ο βασιλις κοσταντινος υποσκομε τα ανοθεν
εγο ο στεφανις θανασις υποσκομε τανοθεν.

